

Příloha I.

Seznam v letech 1914–1918 absolvovaných přednášek
na Filozofické Fakultě Karlo-Ferdinandovy univerzity v Praze

Zimní semestr 1914/1915: ¹

Nejstarší dějiny zemí českých a archeologie, Niederle.
Dějiny doby nové II. Katolická reformace, Šusta.
Dějiny rakouské I., Pekař.
Dějiny hnutí husitského, Novotný.
Seminář historický. Oddělení přípravné, Pekař.
Mluvnice jazyka staroslověnského, Pastrnek.
České skloňování, Smetánka.
Literatura česká od XV. stol., Vlček.
Proseminář geografický, Daneš.
Seminář pro filologii slovanskou. Čtení a výklad textů staroslověnských, Pastrnek.
Dějiny pedagogiky, Kádner.
Seminář pedagogický. Metodika a didaktika zeměpisu a dějepisu, Kádner.
Etika (Dějiny a systém), Rostohar.
Filozofie, sociologie a socialismus, Beneš.

Letní semestr 1915:

O listinách papežských, Friedrich.
O hospodářství starých Slovanů, Niederle.
Dějiny doby nové II. Katolická reformace, Šusta.
Seminář historický. Oddělení přípravné, Pekař.
Dějiny dějepisectví v zemích říše rakouské, Krofta.
Historiografie doby husitské, Novotný.
Proseminář geografický, Daneš.
České sloveso, Zubatý.
České zájmeno, Hujer.
Mluvnice jazyka staroslověnského, Pastrnek.
Hlaholice a hlaholské písemnictví, Pastrnek.
Čtení a výklad textů staroslověnských, Pastrnek.
Maloruská mluvnice, Polívka.
Literatura česká od stol. XVII., Vlček.
Problémy noetické, Čáda.
Novější směry ve filozofii. Část II., Rostohar.
Úvod do sociologické práce monografické, Beneš.
Dějiny pedagogiky, Kádner.
Reformní směry didaktiky středoškolské, Drtina.

Zimní semestr 1915/1916:

Diplomatika císařská, Friedrich.
Úvod do starověkého národopisu Evropy, Niederle.
Vybrané problémy z české archeologie I., Pole popelnicová, Niederle.
Dějiny evropského východu ve středověku I., Bidlo.
Dějiny doby nové III., Šusta.

---

¹ Uveden je název přednášky (resp. semináře) a přednášející (resp. školitel). AUK, Filozofové řádní, Hubert Ripka.

Dějiny rakouské II., Pekař.
Výklad pramenů a práce písemné v semináři historickém, Pekař.
Vývoj zemského zřízení v hlavních zemích říše rakouské po r. 1526, Krofta.
Dějepis a dějzpyt v Rakousku od st. XVIII., Krofta.
Zahr. politika rak. od kongresu vídeňského 1815 až do doby nejnovější, Glücklich.
Vývoj husitské věrouky od Husa po Jednotu, Novotný.
O pramenech dějin českých, Novotný.
O větě indoevropské, Zubatý.
Hlavní rysy náboženského vývoje indického, Zubatý.
Tvoření slov v češtině, Hujer.
Jazyky indoevropské a jejich vzájemný poměr, Hujer.
Mluvnice jazyka staroslověnského, Pastrnek.
Československá nářečí, Pastrnek.
Čtení a výklad textů staroslověnských v semináři pro filologii slovanskou, Pastrnek.
Literatura česká od st. XVIII., Vlček.
Literární kritika, její druhy a metody, Novák.
Pedagogická psychologie, Kádner.
Politický zeměpis Evropy, Daneš.
Horské soustavy povrchu zemského. Všeobecná orografie, Daneš.
Cvičení seminární (seminář geografický), Daneš.
České sloveso, Zubatý.

Letní semestr 1916:

O zkratkách v rukopisech středověkých, Friedrich.
Slovanské starožitnosti historické I., Niederle.
Dějiny evropského Východu ve středověku II., Bidlo.
Dějiny doby nové IV., Šusta.
Přehled dějin novodobé historiografie, Šusta.
Poddanské poměry v zemích rakouských v l. 1526–1848, Krofta.
Dějiny rakouské v l. 1849–1860, Pekař.
Výklad pramenů a práce písemné. Seminář, Pekař.
Gotika v Praze za doby Vladislavské, Chytil.
O větě indoevropské, Zubatý.
Tvoření slov v češtině, Hujer.
Filologická kritika a hermeneutika, Wenig.
Mluvnice jazyka staroslověnského. Kmenosloví, Pastrnek.
Čtení a výklad textů staroslověnských. Seminář slovanský, Pastrnek.
Sklonění jmenné v jazyce českém, Polívka.
Literatura česká od st. XVIII., Vlček.
Vybrané kapitoly z dějin moderního románu francouzského, Šalda.
Horské soustavy povrchu zemského, Daneš.
Politický zeměpis Evropy, Daneš.
Cvičení a exkurze. Proseminář geografický, Daneš.
Dějiny psychologie. Doba nejnovější, Čáda.
Obecná pedagogika. Filozofie výchovy, Kádner.
Úvod ve studium politické ekonomie, Gruher.

Zimní semestr 1916/1917:

Úvod do filozofie II. Předmět a problémy filozofie, Drtina.
Soustavná psychologie I., Čáda.
Organizace školství I., Kádner.
Seminář pedagogický, Drtina.
Horské soustavy povrchu zemského, Daneš.
Proseminář geografický, Daneš.
Paleografie latinská, Friedrich.
Dějiny evropského Východu ve středověku III., Bidlo.
Dějiny doby nové V., Šusta.
Dějiny rakouských států II., Pekař.
Seminář historický, Pekař.
Perioda slohu románského, Chytil.
Počátky jazyka staroindického, Zubatý.
Hláskosloví jazyka českého, Zubatý.
Cvičení seminární, Zubatý.
Srovnávací hláskosloví jazyků indoevropských, Hujer.
Mluvnice jazyka staroslověnského, Pastrnek.
Čtení a výklad památek staroslověnských. Seminář, Pastrnek.
Literatura česká st. XIX., Vlček.
Dějiny německé literatury. Semimář, Kraus.
Hygiena školská, Kabrhel.

Letní semestr 1917:

Dějiny pedagogiky do konce 18. stol., Drtina.
Descartes a jeho filozofie, Čáda.
Organizace školství českého II., Kádner.
Seminář pedagogický, Drtina.
Dějiny geografie a geografického výzkumu země, Švambera.
Chronologie křesťanského středověku, Friedrich.
Paleografické praktikum, Friedrich.
Dějiny doby nové VI., Šusta.
Ústavní a správní dějiny rakouské, Krofta.
Dějiny rakouské v 2. pol. 19. stol., Pekař.
Seminář historický, Pekař.
Srovnávací hláskosloví jazyků indoevropských, Hujer.
Staročeská mluvnice, Hujer.
Dějiny slovanských literatur IV. Realismus, Máchal.
Dějiny literatury německé IV., Kraus.

Zimní semestr 1917/1918:

Úvod do filozofie I. díl. historický, Drtina.
Soustavná psychologie II. Nauka o vnímání, Čáda.
Afrika, Švambera.
Vybrané kapitoly z diplomatiky, Friedrich.
Historická chronologie nového věku, Friedrich.
Dějiny doby nové VII., Šusta.
Ústavní dějiny rakouské III., Šusta.

Dějiny zemí českých, rakouských a uherských ve XIV. a XV. stol., Pekař.
Staročeská mluvnice II., Hujer.
Hláskosloví jazyka českého, Zubatý.
Literatura česká od r. 1880, Máchal.
Dějiny německé literatury V., Kraus.
Dějepis a dějezpyt v zemích rakouských po 30. leté válce, Krofta.

Letní semestr 1918:

Soustavná psychologie III. Speciální aesthesiologie, Čáda.
Psychologie dítěte a péče o mládež, Čáda.
Kolonie evropských států, Švambera.
Úvod do geografie Čech, Švambera.
O listinách králů českých, Friedrich.
Paleografická cvičení, Friedrich.
Dějiny doby nové VIII., Šusta.
Dějiny rakouské v 2 pol. 19. stol., Pekař.
Ústavní dějiny rakouské IV., Krofta.
Dějepis a dějezpyt v zemích rakouských od konce XVIII. stol., Krofta.
Ústavní dějiny moravské, Urbánek.
Renesance, Chytil.
Vybrané části ze staročeské skladby, Hujer.
Od Komenského k Dobrovskému, Vlček.
Dějiny literatury německé VI., Kraus.
Výklad ze skladby jazyků indoevropských, Zubatý.

Příloha II.

Seznam v letech 1918–1919 absolvovaných přednášek
na Právnické fakultě Karlovy univerzity v Praze

Zimní semestr 1918/1919:¹

Všeobecná právo– a státověda jako úvod ve studium práva I., Vacek.

Dějiny a systém římského práva soukromého I., Vančura.

Právní prameny římské, Sommer.

Právní děje německé, Stieber.

Dějiny práva v zemích českých I. Dějiny pramenů a práva veřejného, Kapras.

Letní semestr 1919:

Dějiny a systém římského práva soukromého II. Právo obligační, Heyrovský.

Civilní proces římský a actiones, Heyrovský.

Dějiny a systém římského práva soukromého III., Vančura.

Církevní právo I., Henner.

Soukromé právo německé, Stieber.

Dějiny práva v zemích českých II. Dějiny práva veřejného po r. 1620, Kapras.

---

¹ Uveden je název přednášky a přednášející. AUK, Právnicki řádní, Hubert Ripka.

Příloha III.

Seznam přednášek, které proslovil v letech 1927–1936 v Klubu
Přítomnost

13. dubna 1927 ¹	Slovanská politika a slovanský národ. (cyklus „O slovanské politice“)
4. února 1931	Diktatury v Evropě – Státy slovanské. (cyklus „O diktaturách“)
13. ledna 1932	Co je teď se Stříbrným.
5. října 1932	Co jsem viděl letos v Německu.
15. února 1933	Co dnes ohrožuje evropský mír.
3. května 1933	Československo a mezinárodní situace. Na okraj Benešova exposé.
13. prosince 1933	Vyhledky do mezinárodní situace r. 1934.
7. února 1934	Rozprava o posledních zahraničních událostech.
16. dubna 1934	Za demokracii řádu a činu.
5. prosince 1934	Kdo je vinen? (Politické poznámky k pražským demonstracím).
30. ledna 1935	Co jsme viděli v Sovětském svazu.
27. listopadu 1935	Milan Hodža, první Slovák předsedou vlády.
15. ledna 1936	Po volbě presidenta republiky.
25. března 1936	Německý útok na evropskou bezpečnost.

---

¹ Uveden je datum projevu a název přednášky. Klub Přítomnost. Praha, 1934 – projevy z let 1927–1933. Deset let Klubu Přítomnost. Praha, 1937 – projevy z let 1934–1936. Pro následující období se seznam přednášek nezachoval.

Příloha IV.

Zpráva o cestě po Německu v květnu 1932

Zpráva dra. H. R i p k y
 -----
 o jeho cestě v Německu v květnu 1932.

V druhé polovici května byl jsem v Berlíně ,
 v Lübecku, Hamburku, Lipsku a Drážďanech. Měl jsem příloži-
 tost mluvit s některými publicisty a žurnalisty pravými i
 levými .

Celkový dojem : národ v úplném duchovním, mravním
 a politickém rozvratu. Dnešní Německo je nacionalistické,
 hitlerismem jsou proniknuti i ti, kteří s ním politicky nejdu,
 liberální a demokratické skupiny jsou naprosto beze všeho vli-
 vu. V rozhovorech přímo zarážela obdobnost formulací a mlu-
 vou předválečnou. Proti Francii je snad obecné nepřátelství a
 většinou nenávisť. Není to jen odpor nacionálně politický,
 nýbrž i snaha odlišit se úplně od Francie ideově. Untergang
 des Abendlandes, při čemž se má na mysli konkrétně Francie,
 je obecným heslem. Ideologie francouzské revoluce , zejména
 idea svobody a individualismu, to všechno se pokládá za zasta-
 ralé a překonané. "Potřebujeme etwas Neues" - to jsem slyšel
 velmi často. Co to "etwas Neues" je, nedovedl nikdo přesněji po-
 vědět. Nejen hitlerovci , nýbrž i ostatní jsou opojeni pojmem
 "Wirtschaft", který se stává něčím takřka mythickým. Je přímo
 zoufalé, jak Němci nejasně myslí. Vůbec úžasný zmatek !
 Hitlerismus je zvláštní smíšenina nacionalismu, fašismu, komu-
 nismu, etatismu a nejpodivnějšího politického a sociálního ro-
 mantismu. Ve skutečnosti jen jinak se vyjadřuje staré panger-

manské blouznění. Všechno je problematisch, kromě messianského určení německého národa, povolaneého k vytvoření nových společenských forem a k vedení Evropy.

Nebylo jediného rozhovoru i s lidmi nepolitickými, v němž by se nebylo mluvilo o koridoru. V tom jsou za jedno všichni bez rozdílu stran. Bylo zajímavé, jak se vyjadřoval šéf tiskové služby Reichslandbundu dr. Pacyna: "Šnad by se věc dala upravit, kdyby Poláci užívali koridorního území skutečně jen jako koridoru. Ale koridor je pro ně výpadní válečnou branou, zřídili z Gdyně válečný přístav, chtějí se zmocnit Gdańska, okupovat Východní Prusy." Šéfredaktor německo-nacionální Deutsche Allgemeine Zeitung dr. Klein sebevdomě prohlásoval, že Němci koridor získají. Kdyby Poláci, vykládal, byli rozumní, vzdali by se koridoru dobrovolně. Na otázku, co by dostali za to, odpověděl: "Zaručili bychom jim bezpečnost, no a bylo by možno mluvit o tom, aby v náhradu dostali Memel." Proti Polsku vládne obecné nepřátelství, ale zároveň také pohrdání a přesvědčení, že se tento umělý státní útvar neudrží.

Proti nám stoupá, zdá se mi, odpor. Němci čím dále tím víc si uvědomují, že jsme jedinou vážnou překážkou v uskutečnění německé Mitteleuropy. Jsou přesvědčeni, že se Mitteleuropa dříve nebo později uskuteční. Pozoroval jsem, že vlastním jejich cílem v poměru k nám je, donutit nás k celní unii. Anchluss má být také prostředkem k tomuto cíli. Beneš se pokládá za největší překážku. Jeden Hitlerovec v Hamburku mi řekl: "Beneš nedělá politiku českou, nýbrž politiku francouzského kapitálu, francouzského generálního štábu a Schneider-

Creuzota. Kdyby dělal českou politiku, musil by chtít Zollvereinbahrung s Německem." Ironické poznámky o tom, že Beneš tvrdí, jak se nám vede dobře a že tedy nám není třeba podunajského sblížení, slyšel jsem také v zahraničním ministerstvu od dra. Wolfa, tiskového referenta o Československu. Znovu důrazňuji, že v plánu německé Mitteleuropy jsou Němci všichni zajedno a domnívají se, že by Jugoslavie, Rumunsko a ostatní podunajské státy přijali jejich návrhy, kdyby nebylo odporu Československa, ale doufají, že tento odpor bude zlomen, spoléhajíce také na naše hospodářské a finanční zhroucení. V této souvislosti bych ještě poznamenal, že me překvapilo, s jakou pozorností sleduje nacionální tisk německý věci sudetských Němců. Mám vůbec dojem, že styky našich Němců s říšskými jsou velmi vlivné, takže bylo by třeba, aby byly jednotlivé spoje bedlivě prozkoumány.

Viděl jsem mnoho bídy, ale ne větší než je u nás. Cítí se ovšem tíživěji, protože životní míra je v Německu mnohem vyšší. Ale soudím, že hlavní příčinou německé krise není mizerie hospodářská, nýbrž duchovní a mravní zmatek, do něhož byli uvrženi porážkou. Všude je patrné, že je to národ, který neprodělal revoluci. Vedle bídy viděl jsem také mnoho přímo pohoršujícího hýření. Elegantní, drahé restaurace a zejména noční lokály byly téměř všude obsazeny více než ze dvou třetin. Podobně i divadla. Všichni ovšem naříkají na hroznou bídu.

Příchod Hitlera je ovšem neodvratný. Nyní se po-

koušejí generálové ,aby národně-socialistické hnutí ovládli a usměrnili k disciplinovanému nacionalismu.Při tom,že Němci neznají svobodu a dokonce jí pohrdají,majíce stále v neobyčejné úctě autoritativní stát a vůbec komando kolektiva,ne-
ní vyloučeno,že se tento pokus podaří nebo bude dařit delší dobu.Podle toho ,co jsem pozoroval,pochyboval bych o možnosti brzké občanské války.Je ovšem pravda,že socialistické křídlo u národních socialistů je velmi silné,takže nezlepšili se hospodářské poměry,tito socialisté,kteří jsou velmi blízcí boševismu,mohou později nabýt vrchu. A snad pak došlo by k vnitřní revoluci.Německá sociální demokracie je sotva schopna podniknout více,než být hrází, která zabrání,aby hitlerismus neovládl tak úplně jako fašismus v Itálii.V tom se sociální demokracií půjdou katolické odborové organizace dělnické,ale pochybuji,že z tohoto prostředí mohl by vzejít aktivní nebo revoluční odpor proti hitlerismu.Jak nesprávně sociální demokraté pozorují viděl jsem z toho,že dva dny před pádem Brüninga šéfredaktor Vorwärtsu poslanec Stampfer, mne ujišťoval,že Brüning zůstane,že ještě aspoň dvě leta budou si vypomáhat jako dosud s odklady parlamentu atd. a že do té doby opadne hitleristická vlna, která je episodou.

Nedovedu rozeznat,jde-li skutečně vývoj v Německu do revoluce.Ale jediná revoluce mohla by tento národ obrodit. Při nynějším zmatku, podrážděnosti a naprosté neznalosti toho, co ^{di}skutečně děje ve světě /na Anglii spoléhá se stejně jako před válkou/ nevyklučoval bych,že dojde i k zahraničním extra-
turám,nejpravděpodobněji v Gdansku.Myslím, že se musíme připravit i na nebezpečí válečných srážek.

Právě po zkušenostech z Německa uvědomil jsem si více než jindy, jak je potřebí, abychom měli doma pořádek a pevnou, rozhodnou vládu. Morálně jsme zřejmě silnější a můžeme proto krisi překonat. Úzké spojení s Francií a držení Malé Dohody, nepodléhnout německému zratku, nedat se mást učenými teoriemi a líbivými hesly, která teď z Německa přicházejí a budou přicházet, věrnost politické a hospodářské demokracii, žádné hospodářské nebo politické experimenty, neprovokovat zbytečně Němce, prohloubit spolupráci s našimi Němci - tak bych asi stručně řekl, jaké jsem si odnesl poučení z Německa.

L. Hubert Ritter

v Praze dne 4. května 1932.

Příloha V.

Zpráva H. Ripky E. Benešovi o vnitřní a zahraniční politice,
31. července 1937

Praha, dne 31. července 1937.

Pane presidente,

Dovolují si Vám podati stručnou zprávu o těchto věcech.

1./ Poměry v pohraničí.

Ve čtvrtek 29. t. m. poslanec Jaksch přivedl ke mně devět členů Republikánské obrany německé osciální demokracie v čele s jejich tajemníkem Ernstem Paulem. V podrobné rozmluvě, která trvala tři hodiny, podali mně zprávy z různých míst našeho pohraničí, zejména z Broumova, Chebska, Liperecka a Ústecka. Bylo na těchto lidech zřejmě pozorovat, že žijí v trvalém napětí a rozčilení, obávající se neustále německého vpádu na naše území a žijící v trvalém boji, často nerovném, s henleinovci. Cítí se hodně osamoceni a otevřeně si stěžují na nepochopení s české strany. Většinou chválili naše úřady zdůrazňující, že většina úředníků administrativních a politických má dobrou vůli a že oceňuje služby, které jim němečtí sociální demokraté prokazují. Ale vytýkají, že zejména mezi státními policisty a četníky, kteří jsou v posledních dobách do německých krajů jmenováni, je značný počet, ne-li většina těch, kteří buď vůbec neumí německy, nebo umí velmi špatně, takže nejsou schopni býti v pravidelném styku s německým obyvatelstvem. Mimo to upozorňovali, že řada úředníků otevřeně si stěžuje, že se v Praze, to znamená v ministerstvu vnitra a na zemském úřadě, nepřihlíží k jejich zprávám, v nichž konkrétně vyličují rejdy henleinovců, nebo dokonce

že za tuto svou řední horlivost "dostávají nos". Zvláště mne zaujalo, co líčili o systematické, dobře propracované organizaci zpravodajské a výpovědní služby, kterou mají henleinovci. Uváděli konkrétní případy, jak se provádí styk mezi henleinovci a nacisty z říše, zejména v Chebsku a na Liberecku. Tvrdí, že dnešní ilegální organizace nacistů v pohraničních krajích je silnější a lépe funguje, než v době, kdy hakenkrajclerská strana byla rozpuštěna. Podrobně vyličovali soustavný teror, který vykonávají henleinovci, často za pasivní bezradnosti našich úřadů a státních zástupců, proti socialistickému dělnictvu a nenhenleinovskému živnostnictvu a obchodnictvu. Uváděli také, že každou sobotu odjíždí do Žitavy řada mladých lidí, aby se tam v neděli vycvičovali ve vojenských a propagačních kursech nacistických. Důvěrník z Falknovska uváděl, že henleinovci užívají také poštovních holubů k dodávání zpráv do Německa. Připomínali, že henleinovci usilovně se snaží odkrývat naše fortifikační práce a o každé maličkosti podávají hned zprávy do Německa. Vytýkali, že dosud nebyly vydána všechny nutné směrnice pro provedení zákona na obranu státu. Pokud jde o německé komunisty tvrdili, že většinou jejich důvěrníci jsou nespolehliví, protože snadno přecházejí k henleinovcům a že henleinovci, stejně jako naše úřady, dovídají se p všech i nejdůvěrnějších schůzkách komunistů, mezi nimiž kvete denunciantství a vzájemná špionáž. Pokud jde o křesťanské sociály, tvrdí, že nejspolehlivější a nejodolnější jsou jejich organizace dělnické. Stále většího vlivu v této straně prý nabývá poslanec Schütz. O německých sedlácích vyjadřovali se hodně skepticky a stěžovali si, že agrární němečtí sedláci postupují proti německým socialistům stejně nepřátelsky jako henleinovci. Všichni si stěžovali na to, že se jejich práce a služeb nedbá v ministerstvu vnitra a že je přímo neslýchané, že toto ministerstvo nevyvozuje žádných důsledků

z konkrétních údajů velezrádné činnosti henleinovou. Stěžovali si dále na nepatrné pochopení, s nímž se setkávají vůbec na české straně a to i u českých politiků sociálně demokratických a národně socialistických. Všechnu naději skládají do presidenta republiky; odvolávajíce se na něj, udržují víru mezi dělnickým dělnictvem, že se poměry zlepší.

Požádal jsem je, aby mně podávali soustavně konkrétní zprávy a stížnosti, při čemž jsem je ujistil zachováním naprosté diskretnosti. Třebas jistě všelicos je v jejich líčení přehnáno, přece jsem přesvědčen, že je nutno přihlížeti k jejich údajům a zejména zlepšiti náš administrativní a bezpečnostní aparát v pohraničí.

2./ Věci jugoslavské.

Ve dnech vládní krise přišel ke mně pan Matě Ruskovič, vyšší úředník Bělehradské národní banky. Je to Chorvat, žijící dlouhá léta v Bělehradě a hlásící se k srbským zemědělcům. Vykládal mně, že ho do Prahy poslali k Hodžovi Joca Jovanović a Milan Gavrilović. Odevzdal dopis od těchto dvou politiků Hodžovu sekretáři s prosbou, aby byl Hodžou přijat. V dopise jmenovaní politikové Hodžu informují o své dohodě s ěčkem, jejíž hlavní body jsou: ustavení koncentrační vlády, které by se účastnil také Maček, po případě i Stojadinović jako ministr financí, vypsání nových voleb a odhlasování nové ústavy většinou Srbů, většinou Charvatů a většinou Slovinců. Princ Pavle byl by jediným regentem. S touto dohodou vyslovil souhlas také princ Pavle a některé kruhy vojenské. Ale Davidovičovi demokraté měli námítky, zavinili indiskreci, které použila skupina Živkovičova a hned rozpoutala

agitaci, že se chystá plán, který je namířen proti mladému králi. Proto prý bylo uskutečnění tohoto plánu odloženo. Zmínění politikové žádali Hodžu o finanční pomoc asi 1/2 milionu dinarů, protože jim došly všechny prostředky. Pan Rusković mne žádal, abych mu zprostředkoval u Hodži přijetí. Protože jsem tohoto pána neznal, odmítl jsem a choval se vůbec velmi zdržlivě. Informoval jsem pak o věci pana ministra Koftu, který se domnívá, že je nesnadné, abychom podobnou finanční pomoc poskytovali již proto, že by se věc prozradila a ještě více proti nám Stojadinoviče popudila. Aby se na nás tyto jugoslavští naši přátelé příliš nezlobili nebo na nás nezamevřeli, budu s nimi udržovat dále styk přátelsky informační povahy. Nedostanu-li od Vás, pane presidente, vzkazu, abych tak nečinil, budu to pokládat za znamení, že s touto taktikou souhlasíte. Pan ministr Kofta s tím souhlasí.

3./ Byl u mne německý emigrant, bývalý sociálně demokratický poslanec, Dr. Pavel Kiess, s návrhem, aby se vytvořil ústav k vědeckému studiu pangermanismu. Podal mně o tom malý zápis, který si dovoluji přiložit. Pozornil jsem jej, že ve Strassburku je dobře organizováno Comité d'études d'informations, který se také zabývá otázkami pangermánskými a vydalo před dvěmi léty větší studii o nynějším pangermánském usilování v různých evropských státech. Odkázal jsem jej na tuto instituci. Doporučil jsem jej také profesorovi Vermeilovi v Paříži. Zároveň jsem mu vysvětlil, že u nás není možno za dnešní situace podobný ústav zařídit. Nedostanu-li od Vás, pane presidente, jiného vzkazu, budu toto pokládati za Váš souhlas, že jsem v této věci jednal správně.

4./ Oslava 20. výročí Sovětů.

Protože Dr. Vrbenský nesprávně informoval pana ministra Kroftu o chystaných oslavách 20. výročí, znovu jsem ve Společnosti pro kulturní sblížení s Ruskem zajistil, že oslava pořádaná touto společností bude omezena na slavnostní projev a koncert a na vydání knížky, v níž budou projevy našich čelnějších veřejných pracovníků k této příležitosti. Chci to zdůraznit, protože pozoruji, že profesor Ůjedlý by velmi rád rozšířil program nad rámec, který byl u Vás, pane presidente, ujednán. Dám na věc pozor a budu postupovat podle přání pana ministra Krofty.

Prosím, pane presidente, abyste přijal ujištění mé

trvale oddané úcty

Příloha VI.

Zpráva pro E. Beneše o rozhovoru s L. Blumem, 25. a 26. září
1937

Zpráva Dr. Ripky o rozhovoru s Léonem Blumem

-----
25. a 26. září 1937.

Většinu cesty z Prahy do Ženevy strávil jsem ve vagonu Léona Bluma. Bylo tedy dosti příležitosti k podrobným rozhovorům. Téměř stále byli přítomni šef jeho kabinetu Blumel a šefredaktor Populaire Rosenfeld, kteříž oba jsou nejdůvěrnějšími spolupracovníky Blumovými.

Na Bluma jeho pobyt v Praze zřejmě velmi silně působil. Očividně byl překvapen imponující ukázněností našeho lidu v pohřebních dnech a rozhodností vedoucích činitelů pokračovat důsledně v dosavadní linii vnitřní i zahraniční politiky. Byl jsem až překvapen s jakým obdivem mluvil o vojenském defilé, které viděl v den pohřbu. Užil jsem toho k tomu, abych mu podrobně vykládal, jaký pokrok^u již jsme dosáhli ve své branné pohotovosti. Jsa pod přímým dojmem pražských svých zažitků, podrobně se vyptával na naši vnitřní politiku, při čemž ho zejména zajímala otázka minoritní, dále vztahy agrárníků k ostatním stranám, Hodžův poměr k prezidentovi a Hodžovo postavení v agrární straně.

Měl jsem dojem, jakoby se Blum vzpíral podlehnout příliš silné osobnosti Benešově. Je hodně domýšlivý a většinou se stýká s lidmi, kteří se mu svými schopnostmi

a znalostmi nevyrovnejí. Dost žárlivě dával si pozor, aby nepodléhal cizím vlivům. Tím si vysvětlují svůj dojem, že vůči Benešovi zaujal stanovisko jisté osobní ostražitosti. Říkal mně, že se mu zdá, že Beneš poněkud sestárnul, ale že je mnohem energičtější než ho dosud znal. Dobře si prý všimnul několika velmi energických gest Benešových, které mu naznačily, že tento muž je odhodlán, bude-li třeba, jít do nejzazších důsledků a riskovat i svou hlavu. Zdůrazněnou Benešovu odhodlanost vysvětluje si tím, že je dnes Beneš v plnosti své odpovědnosti a že tuto odpovědnost pociťuje s umocněnou naléhavostí. Hodža se mu líbil, mluvil o něm jako o člověku značného osobního kouzla a půvabné imaginace, která ho však snadno unáší tak daleko, že někdy ztrácí smysl pro realitu. Krofta se mu zamlouvá svou průzračnou poctivostí a spolehlivostí, svou střízlivostí a skromností, ale myslí, že by při svých velkých zkušenostech a praktickém smyslu, kterým se vyznačuje, mohl si dovolit být aktivnější a rozhodněji uplatňovat hlas Československa jak ve věcech středoevropských tak vůči Západu. Pokud jde o naše sociální demokraty, zmiňoval se o tom, že mu připadají příliš oportunističtí a že se dívají na francouzské socialisty pod dojmem skresleného obrazu, který jim o nich podává Gustav Winter. Ze všech nejvíc se *mu* zamlouval Hampel.

Když Blum mluvil o tom, že přes všechno vnější zdání i francouzské dělnictvo v podstatě je spokojeno s neintervenční politikou vůči Španělsku a že by Francie se odhodlala

k přímé vojenské pomoci Valencii jen v tom případě, že by Německo poslalo větší sbory na pyrenejsou hranici, tázal jsem se, zda by ve Francii nenastaly rozpaky pomoci Československu, kdyby bylo napadeno. Na to Blum kategoricky ujišťoval, že otázku Československa vůbec nelze srovnávat s otázkou španělskou a že by francouzské veřejné mínění bylo jednomyslně pro okamžitou intervenci ve prospěch Československa, kdyby bylo napadeno. Myšlenka pomoci Československu je dnes, jak říkal, docela populární v nejširších lidových vrstvách francouzských. Je přesvědčen, že by vláda nenarazila na žádný odpor, kdyby žádala okamžitou mobilisaci v tomto případě. K tomu Blumel poznamenal, že by se jisté zaváhání projevilo v některých venkovských krajích mezi francouzskými sedláky a doporučoval, abychom byli ve styku i s těmi politiky všech stran, kteří zastupují především selské hlasy. Blumovi se zdálo, že Blumel v tom přehání a znovu důrazně opakoval, že je naprosto přesvědčen o jednomyslnosti Francie, pokud jde o vojenskou pomoc Československu. Jedinou komplikaci viděl by v tom, že by Československo bylo ohroženo vyvoláním nepokojů na rakouské hranici. V tom případě bylo by nutno vysvětlovat francouzskému lidu, že jde o nepřímý, ale stejně účinný útok Německa na Československo. Ze svých rozhovorů s Angličany nabyl přesvědčení, že by Angličané nijak nezdržovali Francii, aby okamžitě intervenovala ve prospěch Československa. V této souvislosti naznačoval, že by bylo vhodné, abychom aktivněji působili na Angličany, čemuž ovšem rozumí i tak, abychom jim

za jistých okolností řekli zdvořile, ale s brutální otevřeností, aby nás neotravovali v minoritní otázce, protože tomu nerozumí a rozumět nemohou. Sám o té věci chce promluvit nejen s Edenem, nýbrž i s jinými Angličany s naprostou otevřeností. Mimo to chce jim vyložit, o čem se sám teprve v plné názornosti přesvědčil při svém pražském pobytu, že Československo je doslova klíčem ke Střední Evropě a že se nejen ve věcech střeoevropských, nýbrž i východoevropských Praha má vždy napřed konsultovat.

Pokud jde o věci střeoevropské, Blum měl dojem, že Krofta zastává celkem zprostředkující stanovisko mezi značnou rezervovaností Benešovou a přehnaným optimismem ne-li ilusionismem Hodžovým. Zdá se mu, že Beneš má pravdu říkali, aby se nečekaly zázraky, ale soudí, že by se přece jen dalo něčeho dosáhnout v jednání s Maďary a to proto, že, jsou-li jeho informace správné, Maďaři dostávají čím dále tím větší strach z Německa.

Ve věci španělské Blum celkem zastává stejné stanovisko, jako dosud. Je zřejmě naplněn nejen velkou nedůvěrou, nýbrž i osobními ressentiments vůči vládním Španělům, s kteréžto strany byl hodně napadán. Nevěří v organizační schopnosti valencijských a pochybuje, že by dosáhli podstatných úspěchů i kdyby se jim dostalo vydatných zásilek vojenského materiálu. Při tom vypravoval některé skutečně neuvěřitelné historky o tom, jak neopatrně a indiskretně Španělé si počínají při objednávkách zbraní v Paříži. Ale ještě ostřeji než on sám, vyslovovali se o Španělích paní Blumová, Blumel a Rosenfeld. Blum také upozorňoval, že

se musí dát pozor s otevřením pyrenejské hranice. Dnes je to trumf, kterým se dá manévrovat proti Italii a Německu. Ostatně i dnes posílá se hodně materiálu Španělsku. Kdyby se však hranice otevřela a nemohlo se poslat tolik, kolik se očekává nebo, kdyby se ani potom Valencie nevzchopila k vítězné ofensivě, účinek byl by právě opačný; to by Italii jen povzbudilo, aby pokračovala ještě v důraznější pomoci Francovi. Blumovi se zdá, že má Beneš celkem pravdu předvídá-li, že neztvítězí ani jedna ani druhá strana a že se Španělsko zatím rozpadne na několik více méně samostatných částí. O tom po mém mínění nemůže býti pochybnosti, že nelze od Bluma očekávat nijaké důrazné akce ve prospěch Valencie a v tom na něj působí Blumel i Rosenberg.

Pokud jde o Rusko, Blum je nedůvěřivější než byl posledně /na jaře/, když jsem s ním mluvil. Podezírá Rusy, že by bez rozpaků rádi vyvolali konflikt ve Středomoří nebo na západě. Jejich demarše v Římě před Nyonskou konferencí vysvětluje tak, že chtěli torpedovat jakýkoli pokus o dohodu s Itálií a to i za cenu válečného konfliktu. Turci jsou zřetelně stále nedůvěřivější vůči Rusům a to právě proto, že se obávají, aby jimi nebyli zavlečeni do nějakého konfliktu. Na Bluma a ještě více na Blumela a Rosenfelda působí tu vnitropolitické starosti, které mají s francouzskými komunisty. Hleděl jsem vyložit nebezpečnosti, které hrozí z toho, aby chladné nebo dokonce málo přátelské chování Francie a Anglie vůči

Rusku, nehnalo Moskvu do náručí Berlína, při čemž jsem z důvodů taktických hodně zdůrazňoval, že i my jsme vůči Moskvě opatrní, ale přesto pokládám~~u~~ udržení spolupráce Ruska se Západem za nezbytnou. Když Blumel pozoroval, že moje argumentace očividně na Bluma působí, dost nervosně intervenoval, snaže se všemožně tento účinek oslabit; při tom vyjadřoval se o Rusech velmi pohrdavě, pochyboval o jejich vojenských možnostech a názor o možnosti sovětsko-německého sblížení prohlašoval za ~~naivní~~^{naivní} a směšnost. Bylo mně při tom zřejmé, že se vyjadřuje tak, jak je Blumovi nejpříjemnější poslouchat.

Pokud jde o vnitřní situaci ve Francii, uvedu zatím stručně, co doplním po svých pařížských rozhovorech. Blum očekává značné obtíže po kantonálních volbách, ve kterých vzrůst komunistů a socialistů bude nepříznivě působit na radikály. Soudí, že Daladier a Bonnet učiní pokus porazit nynější vládu a vytvořit novou vládu rozšířenou o Flandina a Reynauda. Není ani vyloučeno, že velké banky, s nimiž je Bonnet ve spojení, podniknou nový útok na měnu s úmyslem vytlačit socialisty z vlády. Blum však doufá, že se tyto obtíže překonají. V každém případě chce, aby socialisté zůstali ve vládě, protože v tom vidí jediný prostředek, jak zabránit vytvoření dvou velkých nepřátelských bloků a splynutí socialistů s komunisty. O finanční situaci soudí, že už není vážně nebezpečná.

Příloha VII.

Zpráva pro E. Beneše o vzkazu W. Churchilla,
který zprostředkovala S. Grant–Duff, 9. září 1938

Jen pro pana presidenta.

Vzkaz Churchillův z 9. září.

Churchil po Miss Grand Duff vzkazuje mně toto:
Věří, že anglická politika nebude již činit dalšího nátlaku na Prahu. Za všech okolností neberte /to znamená Češi/ zřetele na nikoho /ani na britskou vládu/ když učiníte nezbytná vojenská opatření, kterých je zapotřebí zejména proti německým manévřům ve Slezsku. Churchill se svými přáteli bude naléhati na anglickou vládu, aby došlo k silnému prohlášení spolu s Francií a Ruskem. To je zvláště důvěrné a nechce, aby o tom věděl Masaryk, protože by se mohl cítit dotčen, neřekne-li mu Churchill všechno. Churchill se domnívá, že nemáme dále ustupovat. Má nyní dobré zprávy o Rusku a soudí, že Amerika bude Anglii podporovat morálně a po několika týdnech vojensky. Americký velvyslanec v Berlíně je příliš slabý a nerozumí dobře situaci v Americe. Anglická veřejnost je nyní silně protinacistická a celá země bude sjednocena, když to začne. Churchill sám se domnívá, že by mohlo dojít nyní ke změně vlády v Německu, budou-li nyní Němci donuceni k ústupu.

Ripka

Příloha VIII.

Dopis E. Benešovi, 20. září 1938

V Praze dne 20. září 1938 .

3

Pane presidente,

AAA

nemohu s Vámi mluvit, proto si dovoluji napsat několik slov, jak mi káže svědomí .

Pane presidente, teď jen na Vás záleží, budeme-li kapitulovat či se vzepřeme . Zním riziko odporu : můžeme být poraženi . Ale tato porážka nezničila by mravních sil v národě - a ty by se vzhopily při první příležitosti . Kdežto kapitulace znamená mravní a politický rozvrat na celé generace . Z toho bychom se nevzpamatovali . Vezmeme-li na sebe riziko války , strhneme rychle i Francii : tam jsou dnes na naší straně moonější síly, než s jakými jste mohl počítat v r. 1915 - 17.

Vy to všechno víte lépe než já, ale chtěl bych Vás zapřísahat, abyste nedal nijak na sebe působit váhavostí a zbabělostí našich politiků . Všude jsou lidé, kteří se za Vás postaví a půjdou s Vámi do krajnosti . A ti strhnou i agrárníky . Chci Vám jmenovat aspoň některé : Rašín, Richter, Stránský, Zenkl, Hampl, Bechyně, Meissner, Šrámek, Hála, Stašek, Patejdl, Liška . A to jmenuju jen poslance / kromě Zenkla a Hály / .

Pane presidente, neváhejte sáhnout ke procedurám a opatřením docela mimořádným : uvidíte, že se za Vás postaví v ohromné většině celý národ . Teď ještě lid drží dobře, ale dlouho se jeho morálka neudrží . Jinak nastane rozvrat . Říkám otevřeně a to je mínění veliké řady mých přátel : dáváme přednost nejstrašlivějšímu riziku války před postupnou kapitulací, která nám zabíjí všechno čisté, silné a odhodlané . Bylo by to přec po prvé v naší historii, že bychom kapitulovali bez boje . Té zničující hanby nesmíme připustit . Ostatně podáme-li se, neuvarujeme se hrozných vnitřních bojů, ale ty budou marny a jen zvýší náš chaos a úpadek .

112

Pane presidente, věřím Vám oddaně. Snad shledáte tento dopis zbytečným. Napsal jsem jej, abyste byl posílen ve své důvěře, že můžete se odvážit všeho, protože bezpečně naleznete spolupracovníky rozhodnuté sledovat Vás do všech důsledků a protože lid v tomto případě půjde za Vámi.

Jinak nastane strašlivý rozklad.

Pane presidente, Vy jistě pochopíte motivy tohoto dopisu, a proto mně nezazlíte, že jsem Vám jej napsal.

*Upřítu je k'is s'mm ku d'arom s'etom k'is
něm'ě k'el'clauz'*

Hubert Ripka

Příloha IX.

Dopis E. Benešovi, 7. října 1938

114

Pane presidente ,

prosím, abyste přijal v těchto strašných dnech, které prožíváme, ujištění mé nejhlubší osobní účasti . Vím, že si nikdo z nás nedovede představit co jste všechno protrpěl, že se nikdo z nás nemůže s plností vžít do Vaší tragedie. Není-li to zcela možno, přece jen lze Vás ujistit, že všichni čestní lidé, ať s Vámi souhlasili či nesouhlasili, pokládají za svou samozřejmou povinnost, aby se postavili za Vás a za Vámi seřadili. Ani já jsem v posledních týdnech s Vámi nesouhlasil z důvodů, které dobře znáte: domníval jsem se, že je naší povinností, abychom v každém případě vzali na sebe riziko války; ale na tom dnes nezáleží, a nejméně by bylo slušno, aby se hledaly osobní viny a odpovědnosti, když všichni neseme společnou vinu a společnou odpovědnost . Domnívám se, že je ve Vašem duchu, aby se už nyní více přemýšlelo o budoucnosti, aby se myslilo na to, jak bychom se vzbopili zase k novému svobodnému životu . Tím se také nejvíce sám zabývám s hrstkou přátel, kteří zůstali věrní . Mnoho jich ovšem není.

Dovoluji si s Vámi sdělit, že je mně samozřejmé, že se na delší dobu nebudu moci účastniti veřejného našeho života. Musím do ústraní, abych nepřekážel nezbytnému dílu, zachraňovat, co se ještě dá v této situaci . Ale nemohu se účastnit politiky, kte-

115

rá se nyní samozřejmě bude muset u nás dělat . Musím-li se
podrobit, nedovedu a nikdy nebudu umět konjunkturálně se při-
způsobovat politice a orientaci, která je proti mému přesvědče-
ní . Odejdu proto pryč a budu se v ústraní novým studiem při-
pravovat pro novou práci v budoucnosti . Protože je moje že-
na francouzskou profesorkou, doufám, že budu moci aspoň prvý
čas ztrávit ve Francii, a později uvidím .

Prosím, pane presidente, abyste laskavě přijal toto
moje sdělení na vědomí . Byl bych nesmírně šťastan, kdybych
směl s Vámi hovořit ještě před svým odjezdem, který chystám na
konec příštího týdne . V každém případě Vás prosím, abyste vě-
řil v moji oddanost, a budu vždy šťasten, kdykoliv uznáte za
vhodno, abyste mohl užít mých služeb, které Vám dávám k úplné
Vaší dispozici .

Prosím, pane presidente, abyste přijal ujištění mé
neochvějně oddané úcty

Hubert Ripka

Příloha X.

Dopis E. Benešovi o svém postavení v Paříži, 24. září 1939

123

V Paříži, 24. září 1939.

Pan Dr Edvard B e n e š ,

26, Gwëndolen ave

L o n d o n S.W.15.

Pane presidente,

Velmi lituji, že se dosud nepodařilo opatřit mi potřebné vi-
sum, abych mohl za Vámi přijet do Londýna. Jest řada věcí, které by
bylo možno projednat jen podrobnějším ústním rozhovorem.

Zatím si dovoluji s Vámi sdělit , že již nemůže dlouho trvat,
aby zůstala moje posice v Paříži v té nejasnosti jako dosud. Mám
jednak nepřetržitě řadu politických rozhovorů, jednak se snažím o
organisaci v našich věcech propagačních a tiskových. Ale již se po-
číná s francouzské strany klásti otázka, jakou mám funkci. Z důvodů
ryze informačních položil mi přímo tuto otázku ve včerejším rozhovo-
ru Champetier de Ribbes, a Commetti Hodeň výslovně mne upozorňovali, že
bude nutno, abych řekl Francouzům jaká jest tu vlastně moje funkce.
Nemohl bych dobře dlouho pokračovat ve své politické missi, pokud
se obracíme k Francouzům, kdyby se protahovala naše situace. Vím velmi
dobře, že toto Osuský obratně využívá. Pokud pak jde o věci propa-
gační a tiskové, Osuský vytváří jeden fait accompli za druhým. Dosud
měl zhruba jen rozhlas a jen částečně korespondenci určenou pro
francouzský tisk. Nyní však organisuje takovouto korespondenci na
pevnějším organizačním základě. Stejně tak přikročuje k realizaci
francouzského čtrnáctideníku. Domnívaje se, že v té či oné formě

budeme si tu moci zachovat vedoucí místo ve věcech propagačních a tiskových, a jsa ve stálém důvěrném styku se Steigerhofem, soudil jsem, že jest jen užitečno, jestliže do zmíněné korespondence resp. agentury vstoupí Oplatka a jestliže připravovaný~~ek~~ francouzský čtrnáctideník povede Suchomlin, který jest rovněžvse mnou ve stálém styku a o všem mě informuje. Byl jsem si dobře vědom všech obtíží, s nimiž jest spojena organisace naší propagandy. Proto jsem soudil, že anižž se zatím čemu prejudikovalo, bude nejvhodnější, kdyžvse se svojí kanceláří připojím k vojákům a když s nimi začnu společně pracovat v budově, kterou pronajal dr. Outrata. Byl jsem si jist, že na tento způsob, aniž se zatím celé věci dávala určitější organizační forma, získáme postupně vliv i na ty obory propagační činnosti, které má ~~nebo~~ chce mít ve svých rukou Osuský. Tím jsem chtěl jednak odsunout definitivní vyřízení otázek propagačních a tiskových, jednak jsem chtěl pracovat účinně i za nynějšího nehotového stavu věcí. Připojuje se k vojákům chtěl jsem také přikročit k vydávání časopisu pro vojáky, který by se byl stál základem našeho politického listu bez ohledu na Československý boj. Zaručiv si s Vaším souhlasem Lavergnovu L'Année politique domníval jsem se, že tak budeme čelit francouzskému čtrnáctideníku, který chystá Osuský k 15. říjnu.

Tento plán se hatí ~~próto~~, že na návrh Smutného má se dbát Osuského odporu ^{proti} ~~ke~~ tomu, abych se spojil s vojáky nastěhováním do budovy pronajímané drem Outratoá. Mohlo by se říci, že nezáleží na tom, je-li moje bureau v téže budově či není. Tomu však tak není. Jednak byt, v němž nyní úřadujeme, naprosto již nevyhovuje, jednak, jak jsem řekl na počátku dopisu, není déle možno, aby moje posice zůstávala tak nejasná po případě dvojsmyslná jako dosud. - Musím upozorniti také

- 3 -

na to, že v Paříži vedle Osuského není kromě mne jiného našeho politického činitele, který by mohl mluvit s Francouzi tak jak třeba. Dr. Outrata nemá ještě dostatečných styků a ostatní mají jen omezenější styky buď jen s některými novináři nebo s některými diplomaty nebo některou skupinou. - Dlužno pamatovati také na to, že se musíme starat o organizaci našich propagačních a informačních věcí v jiných státech, tak zejména ve Švýcarsku, v Belgii, Holandsku a Švédsku. I v tom mám své návrhy, ale nemohu nic zařizovat, pokud trvá dnešní nejasný stav.

Pokládám, pane presidentě, za svou povinnost, abych Vám podal tato svá sdělení a prosím Vás, abyste k nim laskavě vzal zřetel. Jsem si dobře vědom všech nesnází, na něž narážíme a nijak jich nepodceňuji. Ale stejně jsem přesvědčen, že již přišla chvíle, kdy musíme všechny naše politické a organizační věci vyjasnit. Jinak nejen naše práce, nýbrž i naše posice budou stále více znesnadňovány.

Prosím, pane presidente, abyste přijal ujištění mé trvale oddané úcty.

Hubert Ripka

Příloha XI.

Seznam projevů v československém rozhlasovém vysílání
v BBC (1940–1945)

- 1. ledna 1940¹ – „O Francii“
- 15. března 1940 – „K prvnímu výročí vzniku Protektorátu“ (22.45)
- 17. dubna 1940 – „Proč bojujeme“
- 9. srpna 1940 – „Uznání vlády a prezidenta“
- 11. srpna 1940 – „Oznámení o rozšíření vysílání“
- 19. srpna 1940 – „O leteckém boji“ (21.30)
- 4. září 1940 – „Výročí války“ (21.30)
- 2. prosince 1940 – „Komentář k situaci“ (16.45)
- 1. ledna 1941 - (nahráno 28. prosince 1940)
- (6. ledna 1941 – „Projev k Francouzům“ – projev pro francouzský rozhlas)
- 16. února 1941 – „K zahájení nového vysílání“ (23.15)
- 14. března 1941 – „K 15. březnu domů“
- 19. března 1941 – „O J. Masarykovi“ (19.45)
- 27. března 1941 – „K událostem v Jugoslávii“
- 3. dubna 1941 – „K mládeži domů“ (17.45)
- 25. května 1941 – „Obrana Palackého“ (18.45, nahráno 24. května v 12.30)
- 27. 5. 1941 – „Proslov k Benešovým 57. narozeninám“ (18.45)
- 1. 7. 1941 – „Německo–ruská válka“ (18.45)
- 19. 7. 1941 – „K česko–ruské úmluvě“
- 30. 7. 1941 – „K rusko–polské dohodě“ (12.15)
- 18. září 1941 – „Masaryk – Vůdce“ (17.45)
- 18. září 1941 – (21.45)
- 26. září 1941 – „Vděk za bojkot novin“ (17.45)
- 3. října 1941 – „Heydrichiáda“ (17.45)
- 10. října 1941 – „O vojenské situaci“ (23.15)
- (28. října 1941 – „K Jihoslovanům“ – projev pro jugoslávský rozhlas)
- (28. října 1941 – „Státní svátek. Amerika“ – projev pro americký rozhlas)
- (28. října 1941 – „K Francouzům“ – projev pro francouzský rozhlas)
- 3. listopadu 1941 – „Situace na ruské frontě“
- 7. listopadu 1941 – „Výročí ruské revoluce“ (21.45)
- 30. listopadu 1941 – „K narozeninám W. Churchilla“ (17.45)
- 24. listopadu 1941 – „Mírové pokusy Němců“ (23.15)
- 21. prosince 1941 – „Majetkové převody“ (o vládním usnesení o neplatnosti majetkových převodů v pomnichovském období) (17.45)
- 22. ledna 1942 – „O česko–polské konfederaci“
- 30. ledna 1942 – „K narozeninám F. D. Roosevelta“ (17.45)
- 5. dubna 1942 – „Vzkříšení po Kalvarii“ (o ohrožení křesťanských ideálů nacismem) (17.45)
- 2. května 1942 – „K polskému svátku“ (18.45)
- 29. května 1942 – „K vyjádření vlády o atentátu na R. Heydricha“ (18.45)
- 12. června 1942 – „Britsko–sovětská smlouva“

---

¹ Uvedeno je datum odvysílání a pracovní název projevu. V závorce je případně uveden čas odvysílání, příp. datum nahrání na desku. V závorkách jsou rovněž uvedeny rozhlasové projevy H. Ripky mimo československé vysílání BBC. NA, f. Hubert Ripka, k. 56 a 87. Kurzívou jsou vyznačeny rozhlasové projevy, které se dochovaly ve zvukové podobě v Archivu Českého rozhlasu (od 20. října 1944 do 9. května 1945). V závorce je u těchto projevů uvedena stopáž v minutách.

22. června 1942 – „Výročí rusko–německé války“ (18.45)
3. září 1942 – „Výročí války“ (18.45)
26. září 1942 – „Výročí Heydrichova příchodu“ (17.45)
30. září 1942 – „O podepsání čsl.–francouzské smlouvy“
(30. září 1942 – „O podepsání čsl.–francouzské smlouvy“ – projev pro francouzský rozhlas)
7. listopadu 1942 – „K obraně Stalingradu“ (18.45)
30. listopadu 1942 – „K událostem v Toulounu“ (o potopení francouzské flotily) (18.45)
17. prosince 1942 – „K prohlášení vlády o pronásledování židů“ (18.45)
5. ledna 1943 – „O pronásledování židů“ (20.45)
2. února 1943 – „Komentář k sovětským vítězstvím“ (18.45)
29. března 1943 – „Sdělení o vlastním vysílání“ (19.45)
11. května 1943 – „Vítězství v Tunisu“ (20.45)
27. května 1943 – „Rok sovětsko–britské smlouvy“ (20.45)
5. května 1943 – „Sokolstvu“ (20.45)
- (14. července 1943 – „K cestě prezidenta E. Beneše do Ameriky“ – projev pro kanadský rozhlas)
25. října 1943 – „K 25. výročí Republiky“ (20.45)
- (28. října 1943 – „K 25. výročí Republiky“ – projevy pro rakouský a francouzský rozhlas)
1. listopadu 1943 – „K výročí vídeňské arbitráže“ (20.45)
14. prosince 1943 – „K československo–sovětské smlouvě“ (23.00)
- (15. prosince 1943 – „O malých národech“ – projev pro francouzský rozhlas)
- (19. prosince 1943 – „O československo–sovětské smlouvě“ – projev pro francouzský rozhlas)
- (20. prosince 1943 – „O československo–sovětské smlouvě“ – projev pro americký rozhlas)
3. března 1944 – „Komentář k prezidentově výzvě“ (19.10)
5. března 1944 – „O poměru Čechů a Slováků“ (20.45)
7. března 1944 – „O T.G. Masarykovi“ (20.45)
15. dubna 1944 – „Při vstupu Rudé armády na půdu ČSR“ (20.45)
3. května 1944 – „Projev k mládeži“ (19.10)
8. května 1944 – „Při podepsání dohody se SSSR“ (20.45)
29. května 1944 – „K šedesátinám E. Beneše“ (20.45)
31. května 1944 – „Projev k mládeži“ (19.10)
6. června 1944 – „K vylodění Spojenců v západní Evropě“ (20.45)
16. července 1944 – „O zvěrstvech v Osvětimi a Birkenau“ (20.45)
22. srpna 1944 – „K československo–francouzským vztahům“ (20.45)
23. srpna 1944 – „K osvobození Paříže“ (20.45)
13. září 1944 – „K mládeži“ (19.10)
8. října 1944 – „O Slovenském národním povstání“ (20.45)
20. října 1944 – „*H. Ripka, J. Slávik – Část projevů k osvobození Podkarpatské Rusi Rudou armádou (5: 53)*“
- (27. října 1944 – „K 26. výročí republiky“ – projev pro americký rozhlas)
- (28. října 1944 – „K 26. výročí republiky“ – projev pro rakouský rozhlas)
31. října 1944 – O převzetí veřejné správy vládním delegátem na nejuvýchodnější části čsl. území“ (20.45)
4. listopadu 1944 – „K postupu Rudé armády a ústupu německých jednotek“

(20.45)

30. listopadu 1944 – „K 70. narozeninám W. Churchilla“ (20.45)
7. prosince 1944 – „O poválečné obnově republiky“ (20.45)
(18. prosince 1944 – projev pro francouzský rozhlas)
21. prosince 1944 – „K 65. narozeninám J.V.Stalina“ (20.45)
(27. ledna 1945 – projev pro francouzský rozhlas)
29. ledna 1945 – O postupném osvobození východních částí předválečného Československa“ (20.45)
2. února 1945 – „O prostředcích boje na domácí frontě“ (20.45)
3. března 1945 – „Ke dni zahraničních Čechoslováků“ (20.45)
(12. března 1945 – projev pro rakouský rozhlas)
13. března 1945 – „Projev k smrti Fr. Chvalkovského“ (20.45)
15. března 1945 – „K výročí okupace“ (20.45)
(16. března 1945 – „K výročí rakouského anšlusu“ – projev pro rakouský rozhlas)
2. dubna 1945 – „O poválečném uspořádání Československa“ (20.45)
5. dubna 1945 – „U příležitosti vstupu Rudé armády do Bratislavy“ (20.45)
14. dubna 1945 – *H. Ripka, A. Hodinová – Manifestace Čechoslováků (16:33)*
19. dubna 1945 – U příležitosti vstupu americké armády na území Československé republiky“ (20.45)
27. dubna 1945 – K osvobození Brna Rudou armádou“
5. května 1945 – *H. Ripka – Hlas Svobodné republiky – Pražské povstání (14: 38)*
7. května 1945 – *P. Zenkl, H. Ripka – Hlas Svobodné republiky – českoslovenští letci na pomoc republice, činnost Němců po kapitulaci (11: 24)*
9. května 1945 – *H. Ripka – Projev k osvobození Prahy (6: 20)*
11. května 1945 – Rozloučení z Londýna“ (20.45)

Příloha XII.

Text rozhlasového projevu, 3. října 1941

1

22

B.B.C.- Czechoslovak Programme.

Friday, 3rd October, 1941 5.45 p.m.
Edited by the Broadcasting Department.
Read by Dr H. Ripka, Under-Secretary of
Foreign Affairs.

V zasedání ministerské rady, které se konalo 3. října 1941 za předsednictví ministerského předsedy Msgra Dr. Jana Šrámka, vláda republiky Československé usnesla se v hlubokém pohnutí na tomto prohlášení :

V strašlivé zkoušce, která v těchto dnech dolehla na lid českých zemí, vláda Republiky sklání se v smutku a úctě před nesmrtelnými mučedníky, kteří jsou obětmi bestiální Wiltlerovy zloby. Furror teutonicus opět řádí v českých zemích, tak často v dějinách navštívených touto vraždící smrtí. Avšak národ Svatého Václava, Mistra Jana Husi a Tomáše Masaryka žádnému násilí nepodlehne a nebude nikdy národem otroků.

Vláda je přesvědčena, že je věrným tlumočnickem statečného lidu Republiky, a prohlašuje slavnostně celému světu, že všichni věrní Čechoslováci nad hroby svých nelidsky utracených vojáků, dělníků, živnostníků, rolníků a intelektuálů přísahají, že pomstí spravedlivě jejich smrt a že v boji proti německému utlačiteli vytrvají až do vítězného konce.

Vláda Republiky obrací pozornost celého vzdělaného světa a všech jeho odpovědných činitelů k té skutečnosti, že

Hitlerovi pochopové popravili nyní řadu těch, kdo byli před mnoha měsíci uvrženi do německých žalářů a koncentračních táborů. Zběsilou libovůli byli tedy utraceni nikoliv ti, kteří by se byli mohli účastnit jakékoliv akce, nýbrž množství těch, kteří dávno byli držáni v zajetí německých žalářníků. Vládci Německa dovršují tak svou zločinnost tím, vraždíce cynicky bezbranné, dávno žalářované a mučené rukojmí. Je svatou povinností všech slušných lidí na světě, aby se na tuto ničemne hanebnost Německa nezapomnělo.

Pangermánské Německo zahájilo novou válečnou výpravu za dobytí nadvlády nad světem tím, že rozvrátilo a do svého surového poddanství uvrhlo Československo. Rozvrat tohoto mohutného valu světové demokracie usnadnil mu válečný pochod po celé Evropě. Od mnichovského rozhodnutí osudně neblahého nejen pro Českoslováky, nýbrž pro Evropu a celý svět, národ náš postavil se do tvrdošíjného odporu proti německému násilníku a zahájil s ním boj ještě, než vypukla nynější světová válka. V tomto hrozném boji nezlomen a nezkrúšen vytrvá přes všechny dosavadní strážně s takovou houževnatostí a pronikavou účinností, že nyní přivodil na sebe zběsilé řádění lupičských a vraždících hord Hitlerových. Kalvarie, kterou národ československý prochází z od Mnichova, volá k svědomí ~~světa~~ světa.

Československá vláda má za svou povinnost i za své právo, dosvědčené mučednictvím a odporem svého lidu, aby světu připomínala, že nebude svobodné Evropy bez svobodného Československa a že nový mírový řád bude vybudován v právu, ale i v přísné spravedlnosti vůči Německu.

Lide československý, v těchto dnech běsnění germánských hord, Troje mezinárodně uznaná a respektovaná vláda, která za Tebe otevřeně a svobodně mluví a Tvých svatých práv hájí ve svobodném bojujícím světě, obnovuje s Tebou nad novými hroby našich drahých mučedníků slavnostní přísahu, kterou nad Masarykovou rakví pronesl náš vůdce a prezident Eduard Beneš :
Presidente Osoboditeli, Tvému odkazu věrní zůstaneme. -

Příloha XIII.

Seznam článků otištěných v týdeníku Čechoslovák (1940–1945)

ROČ. II., R. 1940:¹

č. 42, 18. října: Poláci a Čechoslováci v Londýně. Velká manifestace polsko-československého přátelství, s. 1.

ROČ. III., R. 1941:

č. 1, 3. ledna: Výhledy do budoucnosti, s. 1–2 – úvodník, o možném poválečném uspořádání Evropy.

č. 14, 4. dubna: Bělehradský převrat, s. 4.

č. 15, 10. dubna: Chceme ukázněnou svobodu, s. 3 – projev H. Ripky v rozhlasu.

č. 16, 18. dubna: Strany a stranictví, s. 2.

č. 19, 9. května: Za Churchillova vedení, s. 1–2 – úvodník, k prvnímu výročí zvolení W. Churchilla britským ministerským předsedou.

č. 27, 4. července: Třetí údobí války, s. 1 – úvodník, ke vstupu SSSR do války.

č. 30, 25. července: Masarykova a Benešova koncepce, s. 1 – úvodník, k uznání československé exilové vlády V. Británií a Sovětským svazem z 18. července 1941.

č. 43, 24. října: Obrat ve válečném vývoji, s. 3 – k třetímu válečnému výročí 28. října a o významu vstupu Sovětského svazu do války.

č. 47, 21. listopadu: Není mezi námi neřešitelných sporů, s. 3 – k československo-polským vztahům.

ROČ. IV., R. 1942:

č. 1, 2. ledna: Do roku rozhodujících bitev, s. 3 – k obratu na východní frontě.

č. 5, 30. ledna: Naše dohoda s Polskem, s. 2 – projev H. Ripky v rozhlasu.

č. 9, 27. února: Spolupráce mezi SSSR a Západem, s. 2 – přednáška H. Ripky o spolupráci mezi evropským Západem a Východem, 25. února 1942, Institut Francais v Londýně.

č. 25, 19. června: Projev st. ministra dr. H. Ripky o sovětsko-britské smlouvě, s. 9.

č. 36, 4. září: Rozhodující krok světové války, s. 6 – z rozhlasového projevu H. Ripky ze dne 3. září 1942.

č. 39, 25. září: Nedá zahynout nám ni budoucím, s. 1–2 – úvodník, k výročí sv. Václava.

č. 42, 16. října: Dějinná satisfakce, s. 1–2 – úvodník, z přednášky H. Ripky o politice E. Beneše, 7. října 1942, Czechoslovak-British Friendship Club.

č. 46, 13. listopadu: Přínos sovětské revoluce, s. 1–2 – úvodník, k 25. výročí listopadové revoluce.

č. 49, 4. prosince: Toulon, s. 3 – k potopení francouzského loďstva francouzskými námořníky.

---

¹ Uveden je ročník, rok, číslo, den vydání, název článku a strana. V případě, že z titulku není zřejmé, k jaké problematice se příslušný článek vztahuje, je připojena stručná doplňující informace o tématu článku. Upozorněno je na úvodníky.

ROČ. V., R. 1943:

č. 29, 16. července: **Nový boj o pád nové Bastilly, s. 1–2** – úvodník, k výročí dobytí Bastilly 14. července 1789.

Lidický týden ve Felthamu, s. 2.

č. 30, 23. července: **Dva roky válečného spojení s SSSR, s. 1** – k druhému výročí československo–sovětské smlouvy z 18. července 1941.

č. 37, 10. září: **První pocta, s. 2** – k úmrtí novináře G. Wintra.

č. 43–44, 28. října: **Republika svobody a práva, s. 7** – část projevu H. Ripky na sjezdu německých antifašistů z ČSR.

č. 45, 5. listopadu: **Vyzkoušené přátelství čs.–sovětské, s. 1** – úvodník, k výročí 7. listopadu.

č. 47, 19. listopadu: **Politický význam 17. listopadu, s. 5** – k výročí poprav pražských studentů v r. 1939.

ROČ. VI., R. 1944:

č. 2, 14. ledna: **Sterilizace českých židů?, s. 5.**

č. 4, 28. ledna: **Čs. válečné úsilí, s. 2** – o vzniku orgánu „Válečné úsilí“ ze zástupců československých spolků ve Velké Británii.

č. 10, 10. března: **Očima pět let zpátky, s. 1–2** – úvodník, k 5. výročí obsazení Prahy a vyhlášení Protektorátu Čechy a Morava.

č. 13, 31. března: **Důsledná demokratisace střední Evropy, s. 3** – z projevu H. Ripky o československo–rakouské spolupráci, 23. března 1944, společná schůze Československého sdružení pro spolupráci s Rakouskem a Rakouského sdružení pro spolupráci s Československem.

č. 16, 21. dubna: **Vítězství je na obzoru, s. 1** – úvodník, k dosažení československých hranic Rudou armádou.

č. 19, 12. května: **Výraz opravdového přátelství, s. 1** – zpráva H. Ripky o poměru mezi československou správou a sovětským vrchním velením po vstupu sovětských vojsk na československé území, 9. května 1944, schůze Státní rady.

č. 21, 26. května: **Souvislost Benešova díla, s. 3** – k Benešově politické koncepci.

č. 33, 25. srpna: **Obnova součinnosti čs.–francouzské, s. 1–2** – úvodník, k vyhlášení československo–francouzské deklarace 22. srpna 1944.

Proslov státního ministra dr. H. Ripky, s. 2 – prohlášení H. Ripky ve Státní radě dne 30. srpna 1944.

č. 39, 6. října: **Historický dosah slovenského povstání, s. 1–3** – úvodník.

č. 40, 13. října: **Radikální řešení německého problému v obnovené ČSR, s. 4** – projev H. Ripky dne 8. října 1944 v Rudolf Fuchs House na zasedání Výboru demokratických Němců z Československa.

č. 42, 27. října: **Vzestup Karpatské Ukrajiny v ČSR, s. 6** – z projevu H. Ripky na schůzi, kterou pořádal Podkarpatský klub.

č. 47, 1. prosince: **S láskou a obdivem, s. 1** – část rozhlasového projevu H. Ripky k 70. narozeninám W. Churchilla.

č. 49–50, 15. prosince: **Příkaz národní tradice, s. 1–2** – úvodník.

ROČ. VII., R. 1945:

č. 5, 2. února: Pevně zajedno, s. 1–2 – úvodník, k postupu Rudé armády k Bratislavě a Moravské Ostravě.

č. 12, 23. března: Patnáctý březen, s. 1–2 – úvodník, k výročí obsazení Prahy 15. března 1939.

č. 14, 6. dubna: Výstavba lidové republiky, s. 3 – rozhlasový projev H. Ripky ze dne 2. dubna 1945.

Příloha XIV.

Depeše M. Hanáka z Ankary o poměrech rodinných příslušníků
čs. exilové akce, kteří zůstali v protektorátu, 27. listopadu 1943

Kopie pro p. ministra Ripku.

2906.

380

336c

Čís. /dáv/43.
Věc: ANKARA-zprávy Doležala
z Prahy.
Ref.: Dr. Nosek.

TAJNE

Pro domo:

Dr. Hanák z Ankary depeší č. 281
ze dne 25. listopadu 1943 sděluje, že Doležal
přinesl z Prahy tyto zprávy:

a/ Pro p. ministra Ripku.

Podle spolehlivé zprávy českého
dávěrníka na policejním ředitelství matka
i sestra jsou od počátku t.r. v koncentračním
táboře u Kyjova, kde jsou také jiní příbuzní.
Tábor podléhá pražskému policejnímu ředitelství
a je spravován jistým bývalým čs. generálem.
Režim je velmi mírný.

b/ Blízcí příbuzní presidenta Beneše
byli odvezeni z jeho rodiště neznámo kam, až
na nejstarší osobu babičku a nejmladší vnuče.
O jejich osudu není nic známo. Dvě vdané snachy
Vojty Beneše byly vyslyšány, ale po podpisu
odříkavého reversu byly propuštěny a žijí
na Ořechovce. Zprávy jsou od bratra Karla Hreisy,
který je má od faráře Kofáry z rodiště Benešova.

c/ Pro Dr. Stránského.

Bratr prodělal několik koncentračních
táborů a je nyní v Buchenwaldu. Po každé ředi
Stránského je těžce bit. Zpráva je z policejního
ředitelství.

d/ Pro vysl. Smitného.

Pro nedostatečnou adresu ne mohl Doležal
nic vyšetřit o osudu matky.

e/ Pro vysl. Šejnohu.

Krupka je v ministerstvu vnitra
a vede se mu dobře.

f/ Sedmík byl popraven v lánu t.r. stětím
hlavy.

./.

311
337c

b/ Povídá se, že Beran byl v koncentračním táboře a že t.č. je na Pankráci. Odmítl prý nabídku spolupráce s Němci za cenu volnosti.

h/ Pro Radakoviče od Országa.
Ženě i dítěti se vede dobře a jsou materiálně zabezpečeny. Ví se, že Radakovič je v Londýně, ale Slováci nedělají nic proti tomu, dokud na to Němci nenaléhají.

i/ Říká se, že koncentrační tábor Oswięcim byl posledně zrušen a internovaní byli rozděleni na jiná místa.

Zaznamenal: Bydžovský.

27.XI.1943. B

Příloha XV.

Dopis E. Beneše H. Ripkovi, 31. května 1944

PRESIDENT
ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY

2
V Londýně dne 31.V.1944.

Milý pane ministře,

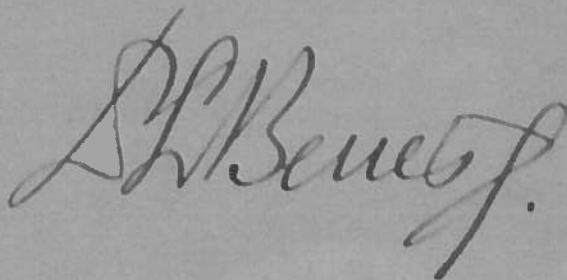
přijměte, prosím, můj upřímný dík
za přání k mým šedesátým narozeninám, jež jste mně,
Vaše paní choť a Vy, zaslali.

Chtěl bych Vám při této příležitosti
říci, jak velice si i já cením Vaší spolupráce. Spolu -
práce, jež se uplatnila zejména právě v dobách pro stát
nejtěžších. Mám tu na mysli především Vaši činnost
publicistickou v obtížné atmosféře dnů předmnichovských
a Vaš odjezd do ciziny, abyste se ještě v hodině poslední
pokusil o zapůsobení na západě ve směru nám příznivém.
Vracím se k Vaší úsilovné a vyčerpávající práci v našem
druhém odboji, v Paříži a potom zde v Londýně, ve vysoce
odpovědné funkci v naší práci diplomatické a propagační.

Děkuji Vám za to vše a srdečně
Vás oba se ženou pozdravujeme.

V á š

Pan
státní ministr
dr. Hubert KIPKA,
v Londýně.

Příloha XVI.

Záznam o vnitřní politice, 24. července 1944

220
V pondělí, 24. července 1944.

TAJNĚ.

Hubert Ripka.

Vnitřní politika.

V úterý, 18. července 1944, sešli se u mě v Aldford House komunisté s námi ve starém složení (Nosek, Valo, Loebl, Polák, Goldstuecker - Hořinová byla na dovolené; dále Stránský, Slávik, ~~XX~~ Ripka, Fuerth, Ducháček - Uhlíř byl na dovolené).

Řekl jsem, že jsme se sešli na přání Noskovo, že jsem jen děkal za návrat Fuertha a Valo z Ameriky. Nosek řekl, že myslí, že by bylo dobře, kdybychom se občas scházeli tak jako dříve. V bloku není dosti upřímnosti, sociální demokraté ~~někdy~~ nikdy neřeknou svoje mínění a když něco řekne Bechyně, tak se pak rychle přizpůsobí komunistům, Němec skoro vůbec nikdy nic neříká, patrně proto, aby se neukázalo, že sociální demokraté nejsou jednotní, ale pak Němec řekne soukromě, že s tím nebo oním, co vykládal Bechyně nebo Lauerman, nesouhlasil. Nakonec to vypadá tak, jako by byly rozdíly mínění nebo dokonce rozpory mezi komunisty a šs. socialisty. Proto by bylo dobře, kdybychom se soukromě občas sešli.

Řekl jsem, že souhlasím, že musíme přece a vidět, že blok, který měl být jádrem národní fronty, nevedl ke sblížení a užší součinnosti ani tří skupiny socialistické mezi sebou, ani tyto skupiny s ostatními. Ve skutečnosti je dnes rozporů nebo při nejmenším názorových rozdílu více než bylo před tím. Jistě bude dobře, když se občas sejdeme. Přirozeně budeme se scházet také

se sociálními demokraty a ostatními. - Potom se mluvílo zejména o vyslání vládního delegáta, politických poradcích atd.

Je docela patrné, že Nosek hledá způsob jak překonat krizi, vyvolanou jednak radikálním Gottwaldovým postupem, jednak manévrováním Bechyňovým.

Dále si poznamenávám, že mně v úterý, 16.července 1944, řekl Bečko, že když den před tím /17.července 1944/ s Němcem byli u presidenta, president jim řekl, že mu Bechyň vzkázal, že by vstoupil do nynější vlády. Němec i Bečko byli překvapeni, smáli se potom, že by Bechyň mohl dělat státního ministra třeba u Lichnera, nebo Feierabenda. Ale pak mi Němec říkal, že když v úterý, 16.července 1944, sociální demokraté měli poradu, nemohl upozorovat nic, z čeho by se dalo soudit, že by Bechyň chtěl sám do vlády. Proto Němec nevylučuje, že se presidentovi nedostalo správné informace. Němec mi říkal, že u nich situace zůstává stejná, Laušman i Bechyň stále se zasazují o to, aby Laušman byl jmenován politickým poradcem pro vládního delegáta, a Laušman říká, že nechce do vlády. Podle Němce, sociální demokraté navrhnou presidentovi a Šrámkovi, aby novým ministrem byl Laušman, Patrák nebo Majer.

x X x

Šrámek mně říkal 16.července 1944, že v sobotu, 15.července 1944, byl u něho pan president s paní Benešovou. President v přítomnosti paní Benešové i Hály obšírně vykládal Šrámkovi, že

nyní na základě materiálu, který mu sebral Opočenský, píše velkou knihu o Mnichově. Šrámek byl velmi překvapen. President se ho ptal na dvě nebo tři věci z jednání s Němci v r. 1938. Šrámek mu řekl, že to slyší poprvé. Na to president, že to vždy všechno říkal Hodžovi jako ministerskému předsedovi. Šrámek mně říkal, že je pravděpodobné, že to president skutečně vždy říkal Hodžovi a tím je kryt, že informoval ministerského předsedu, jehož povinností bylo, aby pak dále informoval vládu aneb alespoň politické ministry. To Hodža ovšem nedělal, ale tím všechna odpovědnost padá jen na Hodžu.

Šrámek má dojem, že se presidentovi nyní po Hodžově smrti ulevilo a že tak mu odpadl spoluvinník, který již nebude mluvit. Je to opravdu tragické, řekl mně Šrámek, jak pan president je pohroužen do mnichovské tragedie. Ale čím více se do ní pohrouží, tím více se zaplétá. Šrámek se velmi ~~mu~~ obává, aby president v pochopitelné a oprávněné snaze ospravedlnit svůj tehdejší postup, nevynechal na veřejnost místo sebeobhajoby vlastně sebeobžalobu. V každém případě toho budou využívat komunisté. President by udělal nejlépe, kdyby tyto věci ponechal pokud možno v klidu, a kdyby je ponechal do budoucnosti soudu dějin.

x X x

Ještě si poznamenávám, že z rozhovoru se Šrámek minulého týdne vyšlo mně najevo, že Šrámek si představuje obnovu lidové

223

strany snad jen pod jiným jménem a ovšem rozšíření zejména o bývalé agrárníky. Při tom patrně myslí, že takoví lidé, jako já nebo Stránský, se přihlášíme k němu. Vyšlo také najevo, že Šrámek myslí, že bude obnoveno pět býv. stran t.j. komunisté, soc.demokraté, čs.socialisté, lidovci a agrárníci. Zkrátka je v tom všem stejně starý a byvší šlovák jako prezident a psatník. - Prezident Šrámekovi výslovně říkal, že bude zas přibližně pět politických stran. Šrámek měl dojem, že by si prezident nyní přál, aby národní socialisté zůstali, protože vidí, že se nemůže spoléhnout na soc.demokraty a že komunisté půdou proti němu.

Šrámek mně také ještě říkal, že prezident je docet nespokojen se mnou, protože stále neví, co vlastně já chci doma dělat. Při tom by si prezident velmi přál, aby situace dopadla tak, že bych já byl zahraničním ministrem, zároveň však, jak Šrámek pozoruje, prezident neudělá nic, čím by se nějak zvlášť pro mě exponoval. Rozuměl jsem dobře, proč mně to Šrámek říkal, ale vím sám nejlépe, že to tak je.

Příloha XVII.

Depeše Z. Fierlingerovi do Košic, 16. dubna 1945

1

Velvyslanectví
Čs. vlády

321 16/4
TAJNE

M o s k v a

K o š i c e

Čís. 4103/dáv/45
Dr. Ducháček

IMMED

Fierlingerovi, Protože Masaryk

odjíždí do San Franciska , spravují zatím všechny
zdejší úřady a služby. Protože však čekám jen na vy-
řizení formalit , abych co nejdříve odjel , bude mrtné,
aby vláda určila v Londýně nějakého svého politického
delegáta , který by řídil naše úřady a služby v Anglii,
ve Francii , po případě v Americe. Je řada otázek , re-
patriace , nábor zajatců a jiných našich příslušníků ,
kteří byli nyní osvobozeni v Německu , sociální péče ,
UNRRA , styk s Evropskou komisí a jinými mezispoje-
neckými komisemi , péče o naši jednotku a letce na
západě , finanční a úvěrové jednání s Angličany , atd.
které nemohou vyřizovat jen vyslanec a které může roz-
hodovat jen vládní delegát , jako člen vlády , kterého

✓

33

by jmenovala vláda , resp. k jejímu návrhu president republiky a který by dával instrukce zastupitelským úřadům a jiným alužbám v Anglii a ve Francii. Takové opatření jeví se nutné aspoň na dobu pokud nebude stálého denního telegrafického styku a leteckého spojení mezi vládou a Londýnem. Protože ministr Masaryk pokládá za nutné přijet do Prahy hned po jejím osvobození , bylo by třeba vládního delegáta pro namnažené úkoly v Anglii a ve Francii i na kratší dobu po osvobození Prahy. Prosím Vás , abyste laskavě uvážil tento můj návrh a aby vláda hned o něm rozhodla. Nenavrhuji žádné osoby , o tom můžete rozhodnout je Vy. Jen prosím o rychlé vyřízení. S mým návrhem souhlasí Masaryk i paní Hořdinová.

Není-li možnost doručit tento telegram urychleně šifrou , požádejte Rusy o doručení tohoto telegramu in claris.

Ripka 4103

odealáno : 16. IV. 1945

Příloha XIX.

Dopis profesorskému sboru ze dne 6. ledna 1946

2

V Praze dne 6. ledna 1946.

Profesorskému sboru
filosofické fakulty Karlovy university

v P r a z e .

Dovoluji si požádati profesorský sbor filosofické fakulty, aby uznal mou způsobilost k přednášení na téže fakultě pro obor obecných dějin nynější doby se zvláštním zřetelem k politice mezinárodní, a udělil mi pro tento obor veniam docendi.

Za tím cílem předkládám ve smyslu habilitačního řádu svůj spis "Munich Before and After /London, Gollancz 1939 Ep 525/, k němuž připojuji posudek profesora Harolda Laskiho, jakož i jiné doklady a osvědčení, předepsaná v zmíněném habilitačním řáde university Karlovy. Jsou to:

- 1/ Křestní list.
- 2/ Maturitní vysvědčení
- 3/ Absolutorium filosofické fakulty Karlovy university.
- 4/ Doktoraký diplom filosofické fakulty Karlovy university.
- 5/ Curriculum vitae.
- 6/ Program proponovaných přednášek pro nejbližší čtyři semestry, v předpokladu, že profesorský sbor mé žádosti vyhoví.
- 7/ Některé jiné vědecké spisy z oboru, jímž se hodlám na fakultě obírat, a prosím, aby profesorský sbor k nim přihlédl podpůrně vedle mého vlastního spisu habilitačního. Jsou to:

- 21
- 8
- a/ Boj za československou svobodu /1914-1918/.
  - b/ La Yougoslavie contemporaine.
  - c/ Les Problèmes de l'Europe Centrale.
  - d/ S Východem a Západem.
  - e/ ČSR v nové Evropě.

8/ Tři themata přednášky.

Fokud jde o tato tři themata, uvedená ad 8/, mohl bych o nich podle volby profesorského sboru přednášet, v předpokladu, že by profesorský sbor uznal za potřebné, abych konal "přednášku na zkoušku".

S projevem dokonalé úcty

Praha XIX., Bubenečská 59.

Příloha XX.

Udělení venia docendi

43

DĚKANSTVÍ
FILOSOFICKÉ FAKULTY UNIVERSITY KARLOVY V PRAZE

Čís. 5217/45/46 - R/K1

Při odpovědi buďte toto číslo jednou uvedeno.
O každé věci pište samostatně.

Věc: udělení venia docendi.

V PRAZE

dne 10. července 1946.

K čís. jdn. -

Příloha:

Ripka

*rozdružená vyřízení dopisovně (duplikát)
a předání a hrstka listů - úroveň v obchodu*

Pan

s. doc. Dr. Hubert Ripka,

ministr zahraničního obchodu,

P r a h a .

Ministr školství a osvěty schválil výnosem ze dne 7. července 1946 č.j. A-145.348/46-V/3 usnesení profesorského sboru ze dne 29. května 1946, jímž Vám byla udělena venia docendi pro obor dějin mezinárodní politiky na filosofické fakultě university Karlovy.

Přílohy, pokud jich zde není zapotřebí, vracím a žádám, abyste vyplnil připojený osobní výkaz dvojmo.

Ripka
t. č. děkan

Příloha XXI.

Zproštění úřadu ministra zahraničního obchodu

PREBIDENT
ČESKOSLOVENSKÉ
REPUBLIKY

86
V Praze dne 25 . února 1948.

Pane ministře,

vyhovuje Vaší žádosti zproštují Vás
úřadu ministra zahraničního obchodu.

J. Štěrba

K. Benes

Panu
Doc. Dr. Hubertu Ripkovi,
ministru zahraničního obchodu

V PRAZE.

Příloha XXII.

Prohlášení předsednictva ČSNS ze dne 26. února 1948

V Praze dne 26. února 1948.

Straně československých národních socialistů

Bratři a sestry,

přes to, že předsednictvo strany a ústřední výkonný výbor jednomyslně schválily náš postup, a přes to, že předsednictvo a ústřední výkonný výbor jednomyslně nám vyslovily důvěru, pokládáme po veřejším rozhodnutí pana presidenta republiky za nutné vzdáti se všech politických mandátů a funkcí, kterých jsme důvěrou strany nabyli.

Za poměrů, jež byly veřejším politickým obratem vytvořeny, nebude již možno svobodně sloužit národním, demokratickým a socialistickým cílům, jak bylo naší tradicí. Není nám možné přizpůsobiti se podmínkám, za nichž nyní politické strany budou smět svou činnost vyvíjet.

Jako byl náš dosavadní politický postup, o jehož pohnutkách a cílech jsme vždy poctivě a loyálně uvědomovali všechny ostatní politické strany i presidenta republiky, křivě nařčen před celou veřejností jako zrada a reakce, tak i další naše činnost byla by takto pomluvena, aniž nám zbývá jakýkoli prostředek obrany proti takové křivdě. Důvěřujeme samozřejmě, že těmto urážlivým lžím a pomluvám, kterými jsme a budeme zahrnováni, nevěří a nevěří žádný soudný příslušník strany ani stran druhých. Nemáme moci, ale naše síla je v čistém svědomí a v přesvědčení, že zastáváme věc dobrou a spravedlivou.

2.

Nicméně se zřetelem na zcela novou politickou situaci, soudíme, že nemůžeme zatěžovat svou účastí na politickém životě příslušníky strany, kteří si jistě budou i ve změnách poměrech počínat tak, jak se sluší na uvědomělého československého národního socialistu.

Proto se vzdáváme svých mandátů a funkcí, které jsme měli z pověření strany, jakož i čestných občanství a jiných funkcí v různých spolcích, institucích a korporacích.

Odcházejíce z veřejného života děkujeme vděčně všem, zejména také prostým příslušníkům strany za důvěru, kterou nám poskytovali a kterou sílili naše usilování, a jsme přesvědčeni, že za všech okolností zůstanou věrni ideálům a cílům Masarykovské demokracie.

Příloha XXIII.

Sdělení děkana ze dne 3. března 1948

63

DĚKANSTVÍ
FILOSOFICKÉ FAKULTY UNIVERSITY KARLOVY V PRAZE

Cis. 3451/47/48-B/K1.

Pro odpovědi buďte toto číslo jednoduše uvedeno.
O každé věci pište samostatně.

Věc:

V PRAZE

dne 3. března 1948.

K č. j.

PŘIL

Pan

s. doc. Dr. Hubert Ripka,

P r a h a .

Z rozhodnutí zmocněnce Akčního výboru NF ministerstva školství a osvěty pro vysoké školy Vám sděluji, že jste s okamžitou platností až do dalšího opatření zproštěn výkonu všech funkcí na zdejší fakultě.

J. B. Křížek

t. č. děkan.

Příloha XXIV.

Fonogram ZÚ StB k projevu v Hostinném a Vrchlabí,
21. února 1948

1508
ZÚStb - fonogram ze dne 21.2.1948 - 18.55 hod.
=====

Věc: Projev ministra Dr Ripky v Hostinném a Vrchlabí - hlášení.

Podle hlášení OStb Jičín koná se v neděli dne 22.2.1948 o 10. hod. ve Vrchlabí a téhož dne o 14. hod. v Hostinném veřejný projev min. Dr Ripky.

Vzhledem k postojí, který zaujali ministři strany nár. soc. a mezi nimi i min. Dr Ripka k nynějšímu lidovědemokratickému zřízení a požádali o zproštění v jejich dosavadních funkcích ve sveržených ministerstvech, bylo s pohoršením dnes, t. j. 21.2.1948, při veřejném projevu ve Vrchlabí poukázáno na to, že min. Dr Ripka nesmí, resp. nebude mu dovoleno, aby konal svůj veřejný projev ve Vrchlabí a bylo současně žádáno, aby o tom byla vypracována příslušná resoluce a předložena ONV ve Vrchlabí a nadřízeným úřadům.

Zda byla resoluce vypracována, nebylo dosud zjištěno.

Se vší určitostí jest však tvrzeno, že přijede-li min. Dr Ripka do Vrchlabí, nebude mu dovoleno vystoupiti ani z auta a bude vyzván, aby jel dále.

Vzhledem k nynějším stávajícím poměrům není ani záhodné, aby min. Dr Ripka svůj projev konal.

O postojí občanstva z Vrchlabí k tomuto projevu a chystanému jeho zamezení bylo vyrůzuměno OblV SNB Jičín s dožádáním, aby učinilo vhodná opatření v dohodě s ONV ve Vrchlabí.

Další poznatky v tomto směru budou po zjištění ihned hlášeny.

Na pokyn přednosty ÚStb při min. vnitra Dr Hory byl dán OStb Jičín rozkaz, aby učinila opatření k zabránění útoku, resp. ohrožení řečníka min. Dr Ripky.

Praha, 21.2.1948.

Přednosta Z Ú S T b:
v z. por. Strnad

Příloha XXV.

Zpráva o Ripkově činnosti v zahraničí, 17. srpna 1948

Sektor III/Ab:
Čj: 03305-R/2-48.

V Praze dne 17. srpna 1948

Sektoru III/Ab

z. u. s.

T a j n ě!

Dr. Hubert R i p k a - činnost v zahraničí.
Příl: 0

Dotekem k předchozím zprávám o činnosti bývalého ministra dr. R i p k y v zahraničí, byly zjištěny tyto další poznatky.

Dr. R i p k a bydlí v Paříži, 4, rue Octave Créard, telefon Suffren 2577. Byt, který mu postoupil jeho bývalý přítel S a r S c h T o e n o v, se skládá ze dvou pokojů. Tento byt Ripkovým nárokem nevyhovuje a proto mu bývalý gen. konzul Dr. Š e v ě í k propůjčil ze svého rozsáhlého bytu /26, avenue Kleber/ dvě místnosti, kde dr. Ripka od 13. července "úřaduje" a přijímá návštěvy. Spolu s ním zde úřaduje dr. B r z o r á d a s l. T o m k o v á jako sekretářka.

Finanční možnosti a prostředky Ripkovy jsou zatím nevalné. Disponuje zatím jen větším obnosem 800 doliary, které mu poslal před časem Papánek. Prostřednictvím bývalého sekčního šéfa H o r s k h o sice různí členové národně socialistické strany mohli provádět v cizině a především ve Švýcarsku a ve Francii výnosné obchody, zaručující, že nechají určitý podíl devisa v cizině k dispozici Dr. Ripkovi, resp. Horákovi, pro "všechny případy". Tito straníci však mysleli především na sebe. Devisy v cizině sice nechali, ale na svá jména, případně vázající výplatu na zvláštní zmocnění, souhlas a pod. Tak na př. bylo zjištěno, že peníze z velkého cukerního obchodu, které jsou uloženy u Credit Suisse v Curychu, jsou vázány společným podpisem dr. Ripky a Horáka. Přesto, že dr. Brzorád v Curychu intervenoval, odmítla banka pouze na Ripkov podpis peníze uvolnit.

Politicky prospěla dr. Ripkovi podstatně změna francouzské kabinetu. Nový francouzský premiér André M a r r i e je totiž osobním přítelem Zenklovým, s nímž byl za války v koncentračním táboře, a na něhož měl dr. Ripka doporučující list od Zenkla.

Dr. Ripka si byl vědom toho, že si své vedoucí postavení v cizině musí vybojovávat. V Anglii je u L. P. dobře akreditován B. V i l l i m a v USA očekávají Ripku "amiřovačky" s O s u s k ý m, starým osobním Ripkovým nepřítelem /Ripka byl za války hlavním strážcem odstranění Osuského/ proto se Ripka rozhodl, že učiní středem své akce Paříž. Při svém příjezdu do Paříže nenalezl hned Ripka příznivé podmínky k zahájení činnosti. Tchdejší francouzští vládní představitelé, především Bléault, chovali se k němu zdržlivě.

229
[Handwritten signature]

pro Ripkovu činnost, totiž v otázce poměru k Benešovi.

V Paříži útočil na Dr. Beneše Ivan K e r b e n, v Londýně vyzněla resoluce býv. poslanců vůči dr. Benešovi docti nepřívětivě.

"Protibenešovská nálada" emigrace, která zprvu strhla dokonce i dr. D u c h á č k a, přinutila dr. Ripku, že se po svém útěku rozhodl vyčkati vyjasnění situace a zůstati nějaký čas v pozadí. Lze říci, že to byly především ty okolnosti, které rozhodly o okamžiku Ripkova veřejného vystoupení:

1/v Francii došlo k vládní krizi, po níž se ujala meci strana radikálních socialistů,

2/v Praze došlo na sletovém průvodu k manifestacím pro dr. Beneše.

Tak měl dr. Ripka oporu vládních činitelů a zároveň vzrostla i jeho autorita mezi emigrací. Mezi uprchlíky měl dokumentovati svou thesi, že proti vůli domova nelze organisovati odboju a ješto sletové události dokázaly, že "národ" stojí za Dr. Benešem, musí iniciativa v organisování emigrace se vrátiti k tomu, kdo zastal věren dr. Benešovi.

Jakmile Dr. Ripka zjistil, že nastala vhodná situace k tomu, aby se pokusil o ovládnutí emigrace, přistoupil k praktickému uskutečňování svých úmyslů.

Dne 29. července 1948 svolal poradu všech resignovavších diplomatických zástupců československých, dlejších ve Francii, do své kanceláře v bytě dr. Ševčíka. Této poradě účastnilo se asi 20 bývalých diplomatů, včetně bývalého vyslance v Budapešti Č e r n ého. Dr. Ripka na této poradě převzal řízení všech otázek, týkajících se n e v á z á n í mezinárodních spojení v emigraci a v této nové, své funkci požádal též o slyšení u nového francouzského ministra zahraničních věcí Roberta Schumana.

Tyto porady býv. čs. diplomatů budou nyní konány za předsednictví dr. Ripky pravidelně jednou týdně a budou k nim zváni resignovavší českoslovenští diplomaté z Anglie.

Současně se soustředováním bývalých československých diplomatických zástupců v emigraci pod svým vlivem, přistoupil Dr. Ripka k zajišťování si vlivu u jednotlivých politických stran.

Pozval bývalého ministra zdravotnictví dr. Procházku, který dne 27. července 1948 přijel i se svojí ženou dr. Helenou Koželuhovou do Paříže. Jednání bylo velmi hladké, neboť dr. Procházka je zcela pod Ripkovým vlivem. Obtíže však zcela určitě bude

činiti dr. Ripkovi jiný zástupce lidové demokracie, nyní dlejší v Paříži, etičadestivý dr. Čjádoba, úsilovně hledající oporu u francouzských katolíků.

Nejslabší posici má dr. Ripka u národních socialistů, kde toliko major H a n a š, bývalý úředník československé vlády v Paříži, - je jeho přívrženec /Hanuš těžký alkoholik/, má však velmi málo vlivu mezi sociálními demokraty.

Aby přijal Viléma K. nástupu, opřel se dr. Ripka jen na o bývalého ministra K a j e r a, který bude v Londýně pro Ripku vyřizován dr. S t r á s k ý m /Klaašín/, posl. F i e r t e m a, G. D. a n á č k o. Nadto se Ripka po dohodě s Dr. F e i e r a b e n d e m postavil za úmysl vzkrášení bývalé agrární strany v emigraci. Ripkovy daviřníky v obnově agrární strany bude bývalý poslanec strany národně socialistické Č e v ť í k z Klatov, nyní v Paříži.

O své posice u národních socialistů, zastoupených v Paříži hlavně mládeží a studenty, nemá dr. Ripka ani obav, ani zvláštního zájmu. Dr. Ripka hodlá upevniti svoje postavení, zaměřené na vedení odboje, zprvu jako "ředitel národního výboru", později jako "ministrský předseda" a "ministr zahraničních záležitostí" a konečně v závěrečném stadiu jakožto příští "prezident" obnověného, byť zfederativovaného Československa, nadstraničky. Proto až dosud odmítá dr. Ripka ujeti se vedení národně socialistické strany v odboji a nechává se zapírat i delegacím mládeže strany, která ho vyhledává. Napodobuje ve všem svůj vzor, jímž je Dr. Beneš, snaží se dr. Dr. Ripka setřítí se sebe úplně počeštění, že je exponentem jedné politické strany a hledí vystupovati vždy jako mluvčí představiteli celého národa.

Dr. Ripka spoléhá, že v první polovině září t.r., před zasedáním U.N.A. v Paříži, podaří se mu ještě více stmeliti československou emigraci pod svým vedením. To by politicky vyhovovalo i současné labilní francouzské vládě. Nejistota Dr. Ripky v tomto směru však spočívá v tom, že se obává nástupu de Gaulle-a, jeho eventuelního uchopení moci a jeho jiné koncepce emigrantské politiky a případně jiným vůdcem.

Dr. Ripka očekává v nejbližší době příjezd svých dalších spolupracovníků z Prahy. Zejména se nevzdal naděje, že mu bude dopravena korespondence, kterou po různých zanechal v Praze u některých svých důvěrných známých.

Ze správnosti vyhotovení:
J. Fortunová

Předseda sektoru III/Ab v.z
J. Š i n d e l a ř v.r.

Opsala:

Příloha XXVI.

Dopis T. Bati, 22. září 1948

22. září 1948.

all
E. G. R.

Vážený pane ministře,

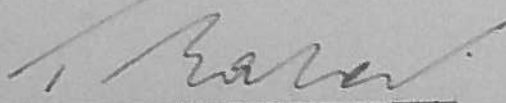
Omlouvám se, že teprve dnes Vám děkuji za Váš dopis ze dne 31. srpna; byl jsem však mimo Londýn.

Lituji rovněž, že jsme se za Vašeho pobytu v Londýně nesešli; sešel jsem se však vícekrát s Firtem, kterého uvidím ještě dnes večer, těsně před jeho odjezdem za moře.

Lituji upřímně, že naše pomoc nemůže být v rozsahu větším než tom na jakém jsme se nakonec s Firtem dohodli. Škoda, že nám nebylo možno operovat aspoň ještě jeden rok na zlínské basi - mnoho se mohlo připravit!

Těším se, že se sejdem v Paříži anebo v Londýně; velmi rád bych zůstal v kontaktu.

Váš srdečně oddaný,

Tomáš Bata.

Pan ministr Dr. Hubert Ripka,
5, rue des Sablons,
Paris, 16e.

Příloha XXVII.

Dopis z 16. dubna 1949, v němž Hubert Ripka informoval o vzniku oblastního sboru RSČ ve Francii francouzského ministra zahraničních věcí Roberta Schumana

Copie.

Paris, le 16 Avril 1949.

Monsieur le Président,

J'ai l'honneur de porter à la connaissance de votre Excellence que le 6 Avril s'est constitué à Paris le Comité du Conseil de la Tchécoslovaquie libre. Il a élu comme président Monsieur Hubert Ripka, ancien ministre et comme vice-président Monsieur Tibor Sabo, ancien député.

Le Comité de Paris fait partie du Conseil de la Tchécoslovaquie libre, dont le siège est à Washington.

Le Conseil a été créé par les personnalités Tchèques et Slovaques qui, à cause de leur opinion démocratique et anticommuniste, ont dû quitter leur pays pour chercher asile dans les pays démocratiques. Il réunit 180 membres, choisis parmi les personnalités politiques, diplomatiques, culturelles et économiques, un comité exécutif de 30 membres et un bureau. Il a élu comme président Monsieur Petr Zenkl, ancien vice-président du conseil des ministres. Le Conseil a créé deux Comités, un à Paris et l'autre à Londres.

Le Conseil de la Tchécoslovaquie libre a pour but le rétablissement de l'indépendance de la république Tchécoslovaque et de ses libertés démocratiques dans le pays. Il veut

..../.

également collaborer avec les nations démocratiques à la création d'une Europe libre et unie et d'un ordre international basé sur le droit et la justice.

Cette tâche, le Conseil l'accomplira en accord avec les vœux du peuple tchécoslovaque, dont il veut être interprète.

Il lui incombe également d'organiser l'aide aux réfugiés tchécoslovaques et de leur trouver asile dans les pays libres.

Le Conseil espère qu'il sera aidé dans ses efforts par les démocraties occidentales. La France, qui a si efficacement et généreusement aidé la nation tchécoslovaque de reconquérir son indépendance en 1918 et libérer son pays en 1945, ne refusera pas, nous en sommes sûrs, son appui aux démocrates tchèques et slovaques qui luttent pour la libération de leur patrie de l'oppression communiste.

J'ai l'honneur de vous prier, Monsieur le Président, de bien vouloir réserver un accueil favorable au Conseil de la Tchécoslovaquie libre et de lui prêter votre aide précieuse dans l'accomplissement de sa tâche difficile.

Je saisis cette occasion pour remercier au nom du Conseil, le Gouvernement Français du secours généreux qu'il a donné jusqu'à présent aux réfugiés tchécoslovaques,

...../.

- 3 -

aide, qui ne sera jamais oublié.

Je vous prie d'agréer, Monsieur le Président,
les assurances de ma très haute considération.

Ancien Ambassadeur
de Tchécoslovaquie à Paris,
Membre du Conseil de la Tchécoslovaquie
libre.

A Son Excellence
Monsieur Robert SCHUMAN,
Ancien Président du Conseil,
Ministre des Affaires Etrangères
à P A R I S.

Příloha XXVIII.

Obranný dopis, 28. dubna 1954

Hubert Ripka
10 West 86th St.
New York 24, N.Y.
Tel: TRafalgar 7-4732

New York , April 28 , 1954

Dear Sir :

I am sending you an English translation of my articles written in answer to the charges and denunciations leveled at me for years by my political or personal enemies . These denunciations finally led to my subpoenae before the U. S. Senate Subcommittee on Internal Security of the Committee on the Judiciary and to my hearing on February 2, 1954 by the Subcommittee presided by Senator Herman Welker .

As the hearing was in closed session I cannot deal publicly with the charges made against me but I can answer the attacks which appeared in the press in connection with my hearing .

The defamers from the ranks of the Sudeten Germans and the Slovak and Czech separatists , the pro-fascists , are trying to discredit my personal and political honor in the eyes of the Americans by accusing me affrontingly : that my policy has been and still is "pro-Communist" and "pro-Soviet" ; that the Communists helped me to escape from Czechoslovakia in the Spring of 1948 ; that I had and still have contacts with Communist agents - and therefore that I am not worthy of American trust and hospitality .

Together with Mr. Peter Zenkl I am the target of the attacks chiefly because both of us were close co-workers of the late President Eduard Benes and because , today and yesterday , we defend persistently the entity , unity , and independence of a democratic Republic of Czechoslovakia . We oppose the present Communist stooges of Moscow as well as the Nazi collaborators of yesterday .

For the information of the reader unacquainted with Czechoslovak politics , I submit a few explanatory points : Before World War II Peter Zenkl was Lord Mayor of Prague . The day war broke out he was arrested by the Nazis and held prisoner in the concentration camp of Buchenwald until April 1945 ; after the war , from 1946 until the Communist putsch in 1948 , he was Deputy Prime Minister of Czechoslovakia . By his firm stand against the Communists he became their enemy no 1. in their fight against Czechoslovak anti-Communists . In the summer of 1948 he managed to escape with the help of American friends . Since 1949 he has been the Chairman of the Executive Committee of the Council of Free Czechoslovakia in Washington , D.C.

As to myself: I left Czechoslovakia immediately after Munich in October 1938. During the war I was Minister of State in the Ministry of Foreign Affairs of the Czechoslovak Government in exile in London. After the war I was Minister of Foreign Trade to the day of the Communist putsch in February 1948. The following April I escaped with the help of my French friends. Since 1949 I am a lecturer at the New School for Social Research in New York and a member of the Executive Committee of the Council of Free Czechoslovakia.

In my articles I refute the malicious denunciations and give facts that can readily be ascertained.

First of all, I point out that the Czechoslovak-Soviet Pact of 1943 was concluded - not "to communize" Czechoslovakia, as the denunciators charge - but to strengthen the security, entity, unity, and independence of the country. The Pact was framed after the pattern of the Anglo-Soviet Treaty of 1942; it was in harmony with the policy of friendship as practiced by Great Britain and the United States toward the U.S.S.R. during the war. When Czechoslovakia, together with the other countries of East Central Europe, fell into the Soviet sphere of influence, the Czechoslovak democrats could not but continue officially in maintaining friendly cooperation with Moscow in an attempt to avoid any steps which could serve the Soviet Union as a pretext to intervene directly and communize Czechoslovakia completely.

Furthermore, I point out that Czechoslovak democrats persisted in their efforts to maintain friendly cooperation with the Western democracies despite the fact that Communists, in the wake of the victorious Red Army, had been able to wrest advantageous key positions in Czechoslovakia. I give concrete evidence, which the defamers deliberately suppress: How I requested in London that General Patton's Army be the one to liberate Prague in May 1945; How I worked toward the renewal of the Alliance with France and closer relations with Great Britain and the United States. While the denunciators energetically quote my "pro-Soviet" statements, they omit, of course, my pro-Western statements.

I show that the fact that my party and the other democratic parties were in the Government together with the Communists does not in any way mean that we collaborated with the Communists. It means that Czechoslovakia after the war found herself in an abnormal situation in which the only practical way the Czechoslovak anti-Communists could effectively fight the Communists was to enter the Government and gradually strengthen their democratic hold in the country. Had they attempted it otherwise, they would have been crushed immediately by the Communists. As it turned out, the Czechoslovak anti-Communists, though they had only the moral sympathies of the West while the Communists had the full backing of Moscow, succeeded in averting total communization of their country for almost three years. The other countries of East Central Europe succumbed immediately in 1945 or soon after. But in Czechoslovakia democratic strength had increased to such an extent by 1947 that Moscow had to resort to an out-and-out

putsch in February 1948 to liquidate Czechoslovak democracy or risk losing Czechoslovakia altogether .

In answer to the propaganda of Sudeten German emigrants in Germany , I point out that the transfer of Sudeten Germans , whose great majority had voluntarily and even enthusiastically joined the Nazis , was agreed upon first by the British and American Governments and only after that by the Soviet Government (in fact , as late as the closing days of the war , the Soviet Union speculated on the possibility of using the Sudeten Germans to exert pressure on the Czechs as there had been many Communists among the Sudeten Germans before the coming of Hitler) ; and also that the transfer was carried out exactly according to the Potsdam Agreement .

Finally , I reject such false accusations , as the highly insulting charge that I fled in 1948 with the help of Communists. I say that my French friends who helped my family and me to escape from Czechoslovakia can testify to the true account of my escape before competent American authorities .

The purpose of my articles is to show that enemies of Czechoslovak democracy are determined to misuse the present great struggle , which the United States is waging against Soviet imperialism and Communist tyranny, for destroying the Czechoslovak Republic after the fall of Communism . This is the reason for their efforts to crush morally and politically at all costs those Czechoslovak democrats who continue to defend the heritage of T.G. Masaryk .

Obviously , the denunciators are relying on the fact that Americans, who cannot be expected to know the complicated problems of far-away East Central Europe , will be misled to make conclusions unfavorable to the Czechoslovak democrats . I am trying , therefore , to be of help to American friends so that they could make their own conclusions based on the facts I hereby submit .

Lastly , it should be pointed out very clearly that "liquidating" the very Czechoslovak democratic exiles in the United States who are trusted by the anti-Communist resistance in Czechoslovakia would serve the Communists exceedingly well because they would make excellent use of this opportunity to create confusion and demoralization in the anti-Communist ranks in the subjugated country .

Yours sincerely ,

Hubert Ripka

For your convenience I give an outline of my articles, the pages as listed :

	Page
The Truth about the Czechoslovak - Soviet Treaty	3
Czechoslovak Friendship with West	8
We are "Agents" of both Soviet and American Imperialists	11
Ripka and Zenkl allegedly escaped with the help of Communists	14
Why we "collaborated" with the Communists ?	18
Czechoslovakia in the Soviet Sphere p. 18	
Our Participation within the Government	
- as a Means of Fighting the Communists p.19	
Did we "collaborate with the Communists ?	22
Nationalized Economy - Trade Treaties with	
Soviet Russia	
Subcarpathian Ruthenia Annexed by the Red Army	
against our Will	25
"Sudeten" Germans against Czechoslovak Democrats	28
Our Pro - Soviet Statements	34
Communization of Czechoslovakia - Only by Force	37
Lies about Communist Contacts	38
Who profits from the defamatory campaign	40

Příloha XXIX.

Fotografická příloha

Hubert Ripka, poč. 20. let
(NA, f. Policejní ředitelství
Praha II, všeobecná spisovna)

kostel Nanebevzetí Pany Marie v Mukařově
(foto autora)

Hubert Ripka, 30. léta
(NA, f. Archiv Huberta Ripky,
fotodokumentace, šanon 7,
foto manželky tamtéž)

karikatura, Mladá fronta, 12. prosince 1946

Noémi Ripková,
roz. Schlochová, manželka

projev u příležitosti otevření výstavy „Czechoslovakia“
u příležitosti 28. října v Harrod's, Londýn
(NA, f. Archiv Huberta Ripky, fotodokumentace, š. 4)

Všeslovanské oslavy v Děvině, 5. července 1945
(NA, f. Archiv Huberta Ripky, fotodokumentace, š. 1)

rozhovor s Paulem Boncourem,
srpen 1947 v Praze
(NA, f. Archiv Huberta Ripky,
fotodokumentace, š. 5)

návrat z cesty Polska, 12. března 1947
(NA, f. Archiv Huberta Ripky, fotodokumentace, š. 4)

Hubert Ripka a Petr Zenkl na zahájení podzimního veletrhu,
září 1947
(NA, f. Archiv Huberta Ripky, fotodokumentace, š. 5)

Hubert Ripka v r. 1954